

Hvis vi lar Nord få en av Vests hjerter, og et inkomstkort, er det nok at Syd sier "jeg begynner med hjerter". Han vil da etter å ha spilt hjerter to ganger kunne se at Øst har resten av hjerterne, og da har han lov til å gå inn på bordet og ta finesse.

Som turneringsleder har jeg mange ganger kommet ut for spørsmål av denne art, og i ikke så få tilfelle kommer spilleren med "det er jo klart at jeg spiller slik og slik, Vest har jo vist så og så meget, og da må selvfølgelig Øst ha det og det". Selv om det stemmer pleier jeg ikke å godta slike forklaringer, for det er høyst sannsynlig at spilleren har funnet det ut i den tiden som er gått fra han har lagt opp og til turneringslederen kommer. Det er den første, øyeblikkelige forklaringen i det øyeblikk spilleren legger opp som gjelder, alt annet "det er selvfølgelig at jeg spiller slik og slik" skal ikke ha noenting å si. Enhver annen fortolkning av lovene vil gjøre det til en fordel å legge opp, og det skal det ikke være.

R. B.

De nye lovene

Det ser ut til å drøye før de nye lovene kommer. Opprinnelig var det meningen at de skulle settes i kraft over hele verden fra 1. oktober 1948, men på det tidspunktet forelå bare lovene for robberbridge. Og selv de kom først ut i engelsk sprogdrakt omkring 15. september.

Det tar lengere tid med duplikatlovene fordi European Bridge League og den amerikanske bridgeliga ikke er enig i enkelte mindre punkter, og EBLs president, Sir Noel Mobbs, har ført underhandling med amerikanerne. Det ble først lovet at duplikatlovene skulle komme omkring 1. desember, men siden bli det gitt beskjed om at vi ikke kan vente dem før i januar—februar. Og deretter kom beskjed om at vi må vente til april—mai.

EBL har foreslått for de respektive nasjonsforbund å bruke robberlovene så lenge, men dette har vårt forbund selvfølgelig ikke gått med på. Det ville være bort i veggene først å oversette og trykke lovene for robberbridge, tvinge alle forbundets klubber til å anskaffe disse, og deretter om noen måneder sende ut enda et sett lover. Det eneste riktige er selvfølgelig som forbundet har gjort å vente til alt er klart, selv om de nye robberlovene er bedre enn de gamle duplikatlovene.

Men det er en annen ting vi kan gjøre i mellomtiden. Reservebestemmelsene i lovene må i alle tilfelle passes inn for norske forhold, slik at vi unngår alle de merkelige og for oss uforståelige

Bridgejournalen

kommer med ti nummer i året. Hvert av de første ni nummer blir på 36 sider, det tiende — julenummeret, blir større, uten at vi kan binde oss til et bestemt antall sider for dette nummeret.

Abonnement kan tegnes lettest ved å betale inn kr. 12.— på nærmeste postkontor — over postgirokonto 134 29, eller ved å skrive til oss og be om å få sendt tidsskiftet pr. postoppkrav.

paragrafer, som er konstruert for amerikanske turneringer. Dette bør forbundsstyret ha klart når lovene kommer, slik at man slipper å forsinke utgivelsen av de norske lovene mer enn nødvendig.

En ting er klar, det blir ingen nye lover i Norge i denne sesongen. Vi skal være glade hvis de kommer fra høsten av.

Osloberegningen i Brasil

Vi har hele tiden trodd at Norge praktisk talt var det eneste landet i verden som har brukt Osloberegningen, men nå forteller Charles H. Goren at de bruker en lignende beregning i Brasil. Utformingen er dog noe annerledes enn vår (den samme som ble brukt ved Europamesterskapet i Brussel 1935), men prinsippet er det samme.

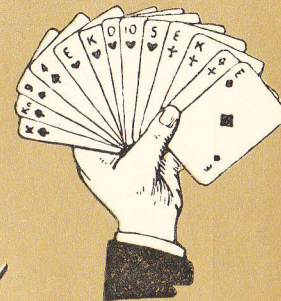
Under Aasgaardeturneringen 1948

forekom et litet intermesso i det innerste rummet på kontoret, der hvor kortene ble sortert og hvert spill dublet 8 ganger. En ny assistent hadde fått ordre om ta ut kortene fra noen mapper som nettopp var brukt. Etter en stund meldte han stolt "ferdig", men til dubleringsjefens store forferdelse hadde han klart å få plukket ut kortene fra de mappene som skulle brukes i neste runde.

Austrian Bridge Magazine

har invitert til en bridgeolympiade med gitte spill. Meningen er at deltagelsen i de forskjellige land skal arrangeres gjennom de nasjonale forbund. Spillene er komponert av dr. Clemens Loehr, Karl Schneider (Jellineks gamle makker), Robert Darvas og dr. Alfred Zankl.

Bridgejournalen

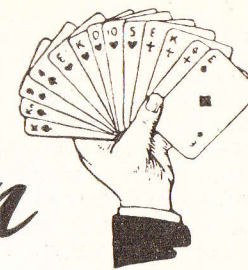

Nr 1 25. januar
1949 - 1. årgang

I dette nummer:

En protest og dens følger	
Rolf Bøe	2
Anmeldelse	3
Et Godt Nytt Ar	
H. W. Filarski	4
Det lille kortregistret	
Eric Jannersten	7
Meldinger når svarhånden har passet	
Ely Culbertson	11
Lave straffedoblinger	
Rolf Bøe	14
Logikk og inspirasjon	
R. Halle	17
Barometerturneringer	
Rolf Bøe	18
Unge Hansen	
Rolf Bøe	21
Eksamensprøven	25
Mesterløseren	30
Fra Nord til Syd	31
Brev fra leserne	34

Bridgejournalen

Nr. 1

25. JANUAR 1949

1. årgang

Anmeldelse

— Enda et nytt tidsskrift — sier De kanskje forferdet — er det da ikke nok fra før? Det kan De kanskje si, men la oss likevel fortelle Dem om vårt program og hvorfor vi har latt *Bridgejournalen* komme ut.

All erfaring viser at det er uhyre vanskelig å stelle med et bridgetidsskrift i et litet land, fordi det kjøpende publikum er for litet. Enten blir tidsskriftet for dyrt, eller man må slå av på fordringene til kvalitet, eller det blir et under-skuddsforetagende som ikke kan bære seg i lengden.

Det første forsøket på å komme ut over landegrensene var *Nordisk Bridge Revy*, som kom ut for første gang ifjor. Det fikk en ubetinget suksess. Men *Nordisk Bridge Revy* er et *nordisk* magasin, som selvfølgelig ikke kan behandle internt norsk stoff. Det har jo mindre interesse i Sverige, Danmark og Finland.

Når vi idag sender ut det første nummer av *Bridgejournalen*, er det en fortsettelse av det samarbeidet som ble innledet med Sverige gjennom *Nordisk Bridge Revy*. Men her foregår det på en litt annen måte. *Bridgejournalen* skal samkjøres med det svenske Bridgetidningen, forsåvidt som alt stoff som har felles interesse skal være det samme. Men *Bridgejournalen* skal trykkes på norsk, og *Bridgetidningen* blir fremdeles trykt på svensk. *Bridgejournalen* blir således et rent norsk tidsskrift som samarbeider intimt med et svensk sosteridsskrift.

Kombinasjonen *Bridgejournalen/Bridgetidningen* vil by på omvekslende, interessante og underholdende artikler. Blant medarbeiderne vil vi nevne hollenderen H. Filarski, svenskene Eric Jannersten og Einer Werner, og sannsynligvis nordmennene R. Halle, Bjørn Larssen og Rolf Bøe. Denne faste staben, supplert med mer eller mindre tilfeldige medarbeidere, vil garantere tilstrekkelig variasjon i stoffet.

Ved siden av artikkelstoffet vil vi bringe meldeprøver, spilleoppgaver, problem, og dessuten spesielt norsk stoff som forbundsmeddelser, turneringsresultater, diskusjon av organisasjonsmessig betydning, o. s. v.

Og så har vi et par ting som vi gjerne vil be leserne om hjelp til. For det første vil vi gjerne ha meddelser om åpne turneringer som arrangeres rundt i landet. Det spiller ingen rolle om turneringen arrangeres i en stor eller liten krets, vi tar gjerne inn referater selv fra de minste kretsers åpne turneringer, og andre ting som kretsene gjerne vil ha opplyst publikum om.

Dessuten vil vi gjerne be Dem om å vise dette nummer til Deres venner. Som De forstår har vi, som alle nystartede tidsskrifter, vanskeligheter med å få vist journalen fram til alle mulige interesserte. Så skal vi til gjengjeld love å gjøre vårt beste for å holde en så høy standard som mulig.

Rolf Bøe.

Bridgejournalen

Ansv. utg. Eric Jannersten

Red. ROLF BØE

Eugeniegate 1, Oslo

Telefon 46 02 91

Postgiro 134 29

Abonnementspris 1949 12: — kr.

Utkommer 10 nummer pr år

Lederen

Som kjent kom under Nordisk Mesterskap i Stockholm en protest mot en melding avgitt av det svenske paret Lilliehöök—Wohlin. Resultatet ble at spillet ble annullert.

Sveriges Bridgeförbund tok etterpå saken opp til behandling, og ga paret en advarsel. Det ble bl. a. uttalt at man

En protest og dens følger

hadde overveiet en diskvalifikasjon, men funnet at en advarsel ville være tilstrekkelig denne gangen.

Spillet så slik ut:

♠ 7, 3		♠ kn, 9, 5, 2
♥ D, 7, 5, 4, 2		♥ 8
♦ E, 10, 7		♦ kn, 9, 4, 3, 2
♣ K, 9, 3		♣ E, D, 5
♠ K, 10, 6, 4	N	
♥ 10, 9, 6	V	Ö
♦ K, 8	S	
♣ 8, 7, 6, 2		
♠ E, D, 8		
♥ E, K, kn, 3		
♦ E, 10, 7		
♣ kn, 10, 4		

Med Lilliehöök—Wohlin som Nord—Syd, og Øst—Vest i faresonen gikk meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♥	pass
1 ♠ (!)	pass	1 gr	pass
3 ♥	pass	3 ♠	pass
4 ♥			

Protesten gjalt som De vil forstå Nords sparmelding.

Denne protesten, og Sveriges Bridgeförbunds avgjørelse har vært diskutert

over hele Norden. Bl. a. har Bjørn Larsen tatt paret i forsvar i en lengere artikkel. Han peker bl. a. på at lovenes § 5 tillater en spiller leilighetsvis å fra-vike sitt system, såsant det ikke beror på en privat avtale. Videre fortsetter han med å påstå at hvis Lilliehöök—Wohlin skal diskvalifiseres, burde minst 10 andre, han selv iberegnet, slå følge. En sparmelding i denne situasjonen forekommer hos en mengde spillere.

Så langt er vi enig med Bjørn Larsen. Hvem som helst har lov til å bløffe så meget han selv ønsker. Ingen kan ta ham for det. Men i dette tilfelle har saken sin forhistorie, som de fleste ikke kjenner.

Som kjent drev svenskene før krigen svært meget med bløffmeldinger. Særlig Werner og Kock, som stadig vekk laget det rene sirkus. Det var bl. a. tilfelle i Haag 1939, da det stadig ble snakket om paret. Det kom også en protest, som imidlertid ble avvist.

Da svenskene skulle ta ut lag til Europamesterskapet 1948, ville de ikke ha noen slik historie om igjen, da heller stramme kravet til sine egne spillers meldinger så meget at man var helt på den sikre siden. Derfor fikk Lilliehöök—Wohlin ordre om at de skulle spille Culbertson.

Det var heller ingen ting som tydet på at paret brukte sine egne varianter i København. Derimot kom protesten i Stockholm. Sveriges Bridgeförbund gikk gjennom spillene etterpå, og fant en rekke spill hvor svarhånden hadde meldt fargen over åpningshåndens, uten at den på noen måte var meldbar. (Det er som kjent en av grunnstenene i Lilliehöök—Wohlins system at svarhånden skal avgi kravmeldinger "billigst mulig" uten å ta hensyn til fargens meldbarhet. Åpnere skal melde sine kort normalt. Hvordan systemet virker skal vi ikke komme inn på her).

Etter vår mening har Lilliehöök—Wohlin gjort seg skyldig i et disiplinærbrudd, men ingenting annet. At Sveriges Bridgeförbund gir dem en advarsel er kanskje på sin plass, for å holde disiplin innen sine egne rekker.

Hele affæren er således et indre svensk anliggende, som vi ikke har noen grunn til å blande oss borti. Men det kjente vel ikke Bjørn Larsen til da han skrev sin artikkel.

En helt annen sak er at det fra norsk side aldri har vært reist noen innvending mot paret Lilliehöök—Wohlins meldeteknik.

Rolf Bøe.

Da vi etter krigen fikk kontakt med det europeiske bridgelivet igjen, fant vi rundt omkring mange toppspillere som hadde dukket opp under krigen. En av disse er hollenderen H. W. Filarski, som bl. a. gjorde seg bemerket under Europamesterskapet i København 1948. Filarski er ung av alder, men har allerede skaffet seg et navn både som spiller og skribent. Filarski tilhør vore faste medarbeider.

Tiltross for at det nå er mange førsteklasses bridgespillere retter jeg min nyttårshilsen til den store skaren av gjennomsnittspillere som det uten tvil er mange av i hvert land.

Kjære ukjente leser, selv om De enda ikke er et ess eller en konge innen bridgen, kanskje heller ikke engang en dame, eller en knekt eller en tier, håper jeg at De i hvert fall blir like verdifull som den lille spartreeren i følgende spill. Denne lille sparen, som bare er høyere enn spar 2, og bare en gang iblant gjør nytte som et kort å stjele med eller som medlem av x, x, x, x i en lang farge, var helten i denne historien.

♠ 7, 6, 5
♥ E, D, 8, 2
♦ 10, 9, 7, 5, 4, 2
♣ —

♠ E, kn, 3	N	♠ D, 9
♥ 10, 6, 4	V	♥ K, 9, 5, 3
♦ E, kn, 8	Ø	♦ D, 3
♣ E, kn, 6, 2	S	♣ D, 9, 8, 7, 3

♠ K, 10, 8, 4, 2
♥ kn, 7
♦ K, 6
♣ K, 10, 5, 4

Vest gir, Øst—Vest er i faresonen. Fire middelmådige spillere spilte dette spillet i en parturnering. Meldingene gikk:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	1 ♦	2 ♣	2 ♠
2 gr	pass	3 ♣	pass
pass	3 ♠	pass	pass
D			

Det var ikke akkurat noen elegant meldeserie, men det var som nevnt fire

Et Godt Nytt År

ønskes Dem av

H. W. FILARSKI

middels spillere. Spillet var heller ikke akkurat feilfritt, men det ga iallfall spartreeren anledning til å vise sin betydning.

Vest begynte med kløveress, som Nord stjal. Rutertieren ble dekket av damen og kongen, og esset vant stikket. Vest fortsatte med kløver 2, Nord kastet en ruter og Syd tok Østs kløverdame med kongen.

Syd fortsatte med hjerterknekten, som fikk løpe till Østs konge. Øst burde nå selvfølgelig skiftet til trumf, men han valgte i steden ruter 3, og Vest kom inn på ruterknekten. Han fortsatte med ruter 8, Øst stjal med sparnieren og Syd stjal over med tieren.

Hvis Syd nå hadde spilt kløver og stjålet på bordet, kunde han etterpå ha kastet sin siste kløvertaper på bordets andre hjerterhonnør, og da var det blitt en bet. Han var imidlertid redd for at Vest satt med alle trumfene, derfor spilte han hjertersyv mot bordet, innkasserte sine 2 hjerterstikk og saket en kløver. I det niende stikket spilte han hjerter fra bordet, men da det viste seg at Øst hadde den siste hjerteren, fikk spartreeren sin betydning for første gang i dette spillet. Syd kunne ikke stjele med sin toer, men han måtte bruke en høyere trumf. Ha la fireren, Vest stjal over med knekten, og situasjonen var:

♠ 7, 6
♥ 7, 5

♠ E, 3	N	♠ D
♥ kn, 6	V	♥ 9, 8, 7
	Ø	
	S	

♠ K, 8, 2
♣ 10

Vest tok den første beten med sparsess, men spartreerens store styrke gjorde det mulig for Øst—Vest å få en bet til, og dermed en ren topp.

Hvis Syd kaster spar 2, kan Vest spille spar 3, hvorved Syd kommer inn

på egen hånd, og siden blir han ikke kvitt sin kløvertaper. Syd så den faren og kastet derfor spar 8. Men det hjalp ikke heller, for nå spilte Vest kløverknekt, som måtte stjeles med bordets siste trumf. Nå var det bare to ruter igjen på bordet, Syd satt med kongen og toeren i spar, men Vest hadde kløver 6 og spartreeren, som måtte få stikk.

Syd stjal med sin toer, og den lille spartreeren, enda ubetydeligere enn Dem, kjære leser, som bridgechampion, gjorde at hans side fikk pluss 300 poeng og dermed den absolutte toppen!

Bare vent, Deres tid kommer nok også, og husk at selv en treer kan vinne en gang iblant.

Og så til Dem, kjære toppspiller. Hvor stor er Deres verdi som bridgespiller? Er De ett ess, eller to, tre — kanskje til og med fire ess? Kan De verdsette Dem selv med mr. Simons ord: "Ingen er så dårlig som bridgespiller som hans venner tror, men heller ikke så god som han selv tror" i frisk erinring?

Det er ikke mer enn såvidt jeg våger å gi Dem et spill, for De tenker kanskje (og sier): "Jeg kan vel ikke lære meg noe av en i et lag som ikke ble bedre enn nummer fem i Europamesterskapet."

Men jeg våger forsøket. Min nyttårshilsen til Dem er at De vinner mange mesterskap i 1949 og at De kommer til å spille like bra som den spiller hvis verdi var omtrent 3 ess, og som fikk den morsomme "tre ess hånden" i en lagkamp mot virkelig sterke motstandere.

♠ E, 7, 6, 3 ♥ 5, 2 ♦ E, 6, 5, 3 ♣ E, 8, 2

Han var Syd, motparten var sonen, Vest hade gitt, og den overraskende meldeserien var:

Vest	Nord	Øst	Syd
2 ♠	pass	2 gr	pass
3 ♠	pass	4 ♠	pass
6 ♠	pass	pass	?

Øst—Vest påsto at de spilte Culbertson. Hva ville De kunne finne på hvis De var i Syds klær?

De tenker naturligvis at han der Filarski innbiller seg jeg skal være dum nok til å doble! Aldri i verden!

All-right. Hvis De doblet, kan vi ikke karakterisere Dem som noe ess, heller ikke som en konge, dame eller knekt, men aller høyst en tier.

— Hvis du ikke hadde spilt så dårlig hadde du aldri klart kontrakten din.

Hvis De passer og anser Dem ferdig med det, da er De en god spiller, kanskje til og med en konge. Men det er bare hvis De melder 6 grand at De kan regnes som et ess. Etter den meldingen legger De en stamp i syv i munnen på Deres makker. Deres side er utenfor faresonen, og det blir en billig affære.

Er det nå sikkert at det ikke blir for dyrt? Tenk om Nord melder 7 hjerter, og det blir 8—9 doblede beten?

La oss prøve å regne ut Vests hånd. Han åpnet med 2 spar, og fikk et negativt svar fra sin makker. Vest gjen tok sparfargen, og etterat makker hadde høynet meldte han 6 spar rett inn. Det ser ut som om han ikke er interessert i ess, men hva kan han da ha, når han melder slikt? Han må vel ha minst syv spar, og de andre seks kortene kan neppe være noe annet enn en gående sekskortfarge i hjerter. Det er klart at makker (Nord) må ha en morsom hånd med 2 lange slette farger. Se slik så hendene ut da spillet dukket opp i en lagkamp i Amsterdam:

♠ —
♥ 6, 4, 3
♦ K, 9, 8, 7, 4, 2
♣ K, kn, 9, 3

♠ K, kn, 10, 9, 8, 5, 4, 2	N	♠ D
♥ E, K, D, kn, 10	V	♥ 9, 8, 7
♦ —	Ø	♦ D, kn, 10
♣ —	S	♣ D, 10, 7, 6, 5, 4

♠ E, 7, 6, 3
♥ 5, 2
♦ E, 6, 5, 3
♣ E, 8, 2

Ville De ha meldt 6 grand på Syds hånd? De har jo bare 3 nakne ess! Hvis De gjør det, klarer De Dem sikkert bra i 1949.

Jeg håper det nye året blir like bra for Dem som for det ovennevnte spillet ble for Syd, da han meldte 6 grand, og tvang sin makker til å melde 7 ruter. Det ble 4 bet og kostet ikke mer enn 700 poeng.

Til slutt en advarsel til dere alle, såvel ess og konger som toere og treere i landets kortregister. Vær så venlig IKKE Å SPILLE som Syd i dette spillet.

♠ K, 10, 9			
♥ K, 7, 3			
♦ K, 7, 4			
♣ D, 7, 5, 3			
♠ E, 4			
♥ 10, 5, 2			
♦ kn, 10, 9,			
8, 6			
♣ 8, 4, 2			
	♠ 6, 2		
	♥ 9, 8, 6		
	♦ E, 5, 3, 2		
	♣ kn, 10, 9, 6		
	♠ D, kn, 8, 7, 5, 3		
	♥ E, D, kn, 4		
	♦ D		
	♣ E, K		

Nord gir, Øst—Vest i sonen. Nord og Øst passet, Syd åpnet med 1 spar, Vest passet og Nord, som var altfor imponeret av Syd valgte å la ham føre kortene, og hoppet derfor til 3 spar. Det var nok for Syd, han gikk rett i 6 spar (en dårlig sjanse). Vest begynte med ruter knekt. Syd så på bordet og før han bestemte seg for å legge på et kort fra bordet, sa han vendt mot Øst: "Spiller De og makker Rusinow?"¹⁾

Da spillet forekom i robber, og Øst og Vest neppe hadde sett hverandre før, svarte Øst at han ikke var sikker på hvordan hans makker spilte.

Syd bestemte seg for en liten ruter fra bordet, og Øst, som var redd for at hans makker virkelig spilte Rusinow, og også hadde ruter knekt og dame, la sin femmer.

Syd fikk for sin single ruter dame, og klarte derved kontrakten sin.

Kjære leser, jeg håper at De i 1949 ikke spiller som Syd ²⁾

¹⁾ Rusinows konvensjon består i at man fra flere honnører i sekvens spillet sin nest høyeste. Konvensjonen har den fordel at man ser forskjell på utspill fra E, K og K, D (i likhet med Astras E fra E, K). Med K, D starter man med damen, men med E, K begynner man med kongen.

²⁾ Syd etterlot seg ingen nære slektninger.

Hvordan tilskuerne helst vil ha det.

Månedens problem

♠ E, K, 8, 3			
♥ D, 9, 7, 6, 5, 2			
♦ 6			
♣ K, 5			
♠ 6			
♥ kn, 10, 8, 4			
♦ D, kn, 9			
♣ kn, 10, 9, 8, 3			
	♠ 10, 4, 2		
	♥ 3		
	♦ K, 10, 7, 4		
	♣ D, 7, 6, 4, 2		
	♠ D, kn, 9, 7, 5		
	♥ E, K		
	♦ E, 8, 5, 3, 2		
	♣ E		

Syd spiller syv spar. Vest begynner med kløverknekten. Hvordan skal Syd klare kontrakten sin mot ethvert motspill. Løsninger finnes på side 34.

Husk

at et spill er aldri tapt for De har sett resultatet fra det andre bordet. Må De gå 800 i bet så gjør det, men gå ikke 1100 eller 1400. Det andre bordet har de samme problemene.

Vær ikke formynder for makker. Meld på Deres egne kort, og la makker melde på sina. Han klarer det sikkert bedre enn Dem.

Det lille kortregisteret

Eric Jannersten

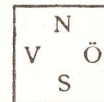
Det moderne menneske vil gjerne sette all ting i system, og forsøker i det minste å skapa orden i kaos. Det hjelper utrolig hvis man har alle eiendeler i full orden, slik at man slipper å lete i skuffer og skap for å finne fram det man vil ha tak i. Men desværre er vel de fleste av oss ikke slike pendanter at vi vet nøyaktig hvor vi har hver eneste liten ting.

Tenk om bridgespilleren kunne holde like god orden som på et førsteklases kontor? Der blir hvert brev og hver faktura som går inn eller ut journalført og lagt i permer og kartotek etter alle kunstens regler, slik at man i det øyeblikk man ønsker det kan finne fram nettopp det brevet eller den fakturaen man har bruk for. Eller som i et bibliotek, hvor det er nok at bibliotekaren får en antydning om hvilket emne det dreier seg om for å kunne peke på en hylle og si — værsgod, her har De alt vi har om dette emnet.

Idealet for en bridgespiller er nemlig at han har et velordnet kartotek oppe i hodet. Det hjelper ham utrolig, for da kan han hurtig plukke fram den spilleføringen han i øyeblikket har bruk for. Han behøver idetheletatt ikke spekulere på hvordan han skal spille, han kan bare si til seg selv — haha, dette spillet er som laget for spilleføring nummer 194, som går til på denne måten — og så setter han full fart på. Siden utnytter han sine grå seller for å fylle i nye blanke kort i registret, når det gjelder spill hvor han ikke kan bygge på tidligere erfaring.

En spiller med et noenlunde omfattende kortregister klarer lett følgende spill:

♠ 9, 6, 4, 3
♥ E, 4
♦ K, 3, 2
♣ E, D, 8, 5

♠ E, K, D, kn
♥ kn, 3
♦ E, kn, 4
♣ K, kn, 10, 9

Syd spiller 6 spar, og han får hjerterkongen i utspill. Han tar for hjerteresset, og tre ganger trumf renser fargen. Er det nå på tide å si "haha"?

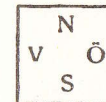
Begynneren har også sitt kartotek, men han får vel ingen annen beskjed når han søker der enn at det skal en ruterfinesse til for å klare de 12 stikkene. Etter den opplysningen slår han sin finesse, og hvis ruterdamen sitter riktig så har han sin kontrakt på det tørre.

Den mer rutinerte spilleren får en helt annen beskjed fra sitt kartotek. Han får øyeblikkelig stikkordet "innspill", og etter den opplysningen behøver han ikke å studere så meget. Han plukker ut sine kløver, og deretter spiller han hjerter. Etter utspillet å dømme har Vest helt sikkert hjerterdamen, og Syd får enten ruter i retur til saksen, eller noe annet til dobbeltrenons, og i begge tilfelle kan han bare legge opp resten av kortene.

Det kartoteket som de rutinerte spillerne har utstyrt seg med gjør at mange spill ser fantastisk flotte ut, skjønt de i virkeligheten hverken er flotte eller elegante. En tegning etter mønster kan ikke betegnes som kunst.

Hva tror De den gode spilleren vil gjøre i dette spillet?

♠ E, 6, 4
♥ E, K, 5, 2
♦ E, K, 4
♣ 7, 5, 4

♠ D, kn, 10, 9, 8
♥ 4, 3
♦ kn, 6, 5
♣ E, K, D

Syd spiller 6 spar, Vest starter med hjerterdamen. Spilleren stikker på bordet, går hjem på kløver, og så slår han sparfinessen. Den holder, og blir gjen tatt, men andre gangen viser Øst renons.

Jeg går ut fra at leseren allerede har fått beskjed fra kartoteket — *coup de*

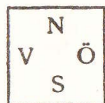

Min kone er umulig. Enten hun blir hjemme eller jeg tar henne med blir det spektakkel.

Min mening er at et spill, som helt og holdent byr på gamle kjente idéer er det samme som å gå med lånte fjær, og ikke noe å rope nevneverdig hurra for. Men finnes det da ikke noen riktig flotte spill nå for tiden?

Joda, men da bør de være av samme klasse som dette spillet, som forekom i en norsk klubbturnering:

♠ —
♥ E, K, D, 10, 8
♦ K, D, 10, 5
♣ D, 7, 6, 2

♠ E, 5, 4, 3
♥ 7, 4
♦ 7, 6, 3
♣ E, kn, 10, 5

Øst gir, ingen i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♦	pass	pass	1 ♥
1 ♠	2 ♣	pass	5 ♣
pass	6 ♣		

Nord var litt forsiktig i første melde-
runde, sannsynligvis fordi han regnet
med at Syd hadde en lang sparfarge og
at hendene ikke passet sammen. I den
andre melderunden fikk han derimot
rede på at hendene passet bra sammen,
og da kjørte han opp med kanonene.
Syd var også en friskus, og i tillit til
sin eminente dyktighet la han på til
seks.

Vest spilte ut ruter 4, bordets dame
ble satt i, og Øst fikk stikket for esset.
Han fortsatte med hjerterknekten —
kanskje ikke særlig originalt — og dette

ga Syd noe å tenke på. Det var etter
all sannsynlighet en singelton, og da
Øst neppe hadde mer enn fire ruter, si-
den han ikke prøvde på å gi makker
noen stjeling, og heller ikke mer enn
fire spar, siden han ikke begynte å
melde i denne fargen, måtte han ha fire
kløver. Syd kunne klare kontrakten sin,
om bare ikke Vests singelton i kløver
var kongen.

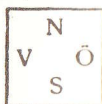
Syd tok hjerterreturen på bordet, og
spilte kløverdamen. Øst dekket og Syd
tok esset. Så kom spares og en spar,
som ble stjålet med kløver 7 (!). Der-
etter spilte han kløver 6, og da Øst
la lavt, fikk sekseren løpe, og holdt.
Vest viste renons, nøyaktig etter Syds
beregninger.

Nå var spillet lett. Det var bare å
trumfe ut, og deretter spille hjerter og
knipe med bordets åter.

De ser vel hvorfor det var nødvendig
å være så omtenkstom å stjele med
kløver 7 og ikke med kløver 2? Jo,
ellers hadde situasjonen vært:

♥ E, K, 10, 8
♦ K, 10
♣ 7, 6

Likgiltigt

♠ K, D
♦ kn, x, x
♣ 9, 8, 3

♠ 5, 4
♥ 7
♦ 7, 6
♣ kn, 10, 5

Hvis Nord nå spiller kløver 7, kan
Øst bare dekke, så er forbindelsen
mellom Nord og Syd brutt. Nord kan
riktignok spilles inn på ruterkongen,
men så kryper Øst på Nord's kløver-
sekser, og Syd kan ikke komme inn på
egen hånd for å trumfe ut. Når Syd
stjeler med bordets kløver 7, blir det
en avblokering. Hvis Øst dekker når
sekseren kommer fra bordet, stikker
Syd, går inn på bordet på ruteress, og
når kløver 2 kommer sitter Syd med en
perfekt saks over Øst — Syd har knekten
og femmeren og Øst nieren og treeren.
Nå kan ikke Øst hindre Syd i å komme
in i nest siste trumfrunde, og alt er i
orden.

Dette er et virkelig elegant spill, og
det er et originalt spill. Det fantes ikke
i spillerens kartotek tidligere. Han ble
tvunget til å anvende en annen avdel-
ning i sin hjerne, nemlig avdelingen for
klar og logisk tenkning.

Culbertsons nye system

Ely Culbertson

Vi starter idag med en redegjørelse for Culbertsons nye system. Han har valt å meddele det til offentligheten porsjonsvis i Bridge World, og nå har han offentliggjort endringer i svarene etter grandåpningen, hoppmeldinger i slette farger, meldinger når svarhånden har passet først, nye svar etter 2-åpning i farge og nye 3-åpninger.

Vi kan selvsagt ikke få referert alle disse artiklene i ett nummer, og da svarene etter grandåpning og hoppmeldingene i slett farge har vært inngående kommentert i en rekke norske aviser, skal vi i dette nummer referere hans artikkel om svarhåndens meldinger når han har passet først. Vi skal avstå fra kommentarer — denne gangen — men etter at vi har presentert hele systemet skal vi komme igjen med vår egen oppfatning.

to over en, fordi åpneren ellers kanskje aldri får rede på makkers sterke trumf-
støtte.

Hvis meldingene går

Syd Vest Nord Øst
pass pass 1 ♥ pass

1 ♠
eller 2 ♣

har Nord lov til å passe.

Syd bør ikke melde 1 spar, men 3 hjerter, med

♠ K, kn, 6, 5, 3 ♥ K, 8, 6, 4 ♦ K, 8 ♣ 7, 2

Heller ikke her bør Syd melde sin egen farge (2 kløver) men hoppmelde i makkers med

♠ 6 ♥ 8, 6, 5, 2 ♦ D, 5, 4 ♣ E, K, 9, 6, 3

Hvis Syd ikke hadde passet tidligere, ville honnørstyrken vært for svak for en slik hoppmelding. Da burde han først ha meldt sin egen farge, og deretter støttet i hjerter i neste melderunde. Men fordi Syd allerede har passet kan det hende det ikke blir noen "neste melde-
runde".

2) En hoppmelding i åpnerens edle farge er ikke krav til utgang når svarhånden har passet først. 1) Med en hånd som oppfyller fordringene til en slik hoppmelding må svarhånden gå direkte i utgang.

Etter at åpneren har meldt 1 hjerter i fjerde hånd svarer man 4 hjerter med en gang med følgende:

♠ E, 6 ♥ K, kn, 5, 3 ♦ D, kn, 7, 6, 2 ♣ 8, 4

Et dobbelt hopp i makkers farge etter tidligere pass viser således en hånd som såvel i honnørstyrke og fordeling er vesentlig sterkere enn om en slik melding var kommet uten at svarhånden hadde passet tidligere. Åpneren må ta dette med i beregningen hvis han har en sterk hånd og tenker på slem.

3) En hoppmelding i ny farge fra en svarhånd som har passet tidligere er ikke krav, men viser bare at han har

1) Hoppmelding i åpnerens slette farge er idetheletatt ikke krav lenger etter Culbertsons system.

Svarhånden har passet først

Hvis en spiller passer første gang det er hans tur til å melde, opplyser han sin makker om håndens maksimumstyrke. Han har altså allerede kunnet gi en verdifull opplysning, og hver melding senere må ses på bakgrunn av denne passmeldingen. Derfor kan han senere komme med sterke meldinger, som han ellers ikke hadde kunnet innlate seg på.

Svar på åpningsmeldingen

En åpningsmelding i tredje eller fjerde hånd skiller seg ikke fra andre åpningsmeldinger. Svarene på en tredje- eller fjerdehandsåpning blir derimot annerledes. De forskjellige svarene og deres betydning blir:

1) En over en og to over en viser samme minimum som om svarhånden ikke hadde passet tidligere, men maksimumsgrensen er lavere og meldingene er ikke krav for en runde.

Selv om svarhånden ikke riktig oppfyller fordringene til en hoppmelding i makkers farge bør han foretrekke denne meldingen fremfor en over en eller

maksimum for en passmelding, altså en hånd som er grensen til en åpningsmelding. Åpneren bør som regel ikke passe hvis han har den nødvendige styrken til en åpningsmelding.

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♣	pass
2 ♥			

Syd viser at han har en hånd som ser omtrent slik ut:

♠ 6,2 ♥ D, kn, 9, 7, 6 ♦ K, kn, 5 ♣ E, 6, 4

(Det er en hånd med mange spillestikk, men den har ikke riktig de 2½ HS som kreves for å åpne).

Syd kan også ha en hånd som

♠ 6,4,3 ♥ E, K, 6, 5 ♦ E, 7, 2 ♣ 9, 6, 4

(Tross de 3 honnørstikkene er det en smaksak om man vil åpne eller ikke).

Syds hånd kan også se slik ut:

♠ 6 ♥ K, D, 10, 9, 5, 3 ♦ D, kn, 10, 9, 5 ♣ 7

(Med en hånd med slik fordelingsstyrke er utgangen praktisk talt sikker hvis bare Nord har en korrekt åpningsmelding og litt støtte i hjerter).

Den eneste situasjonen hvor åpneren passer på svarhåndens hoppmelding i ny farge er når han har åpnet i tredje hånd på under minimum.

4) 2 grandsvaret er ikke krav. Det viser ca. 2½ HS (bare unntagelsevis så meget som 3 HS) med hold i de umeldte fargene. Grunnen til at det ikke ble åpnet med en slik hånd er selvsagt at det ikke er noen meldbar farge.

Etterat makker har åpnet med 1 ruter kan man også hoppe til 2 grand med:

♠ E, K, 4 ♥ 10, 9, 6, 3 ♦ D, 7 ♣ D, 5, 3, 2

Med en vesentlig svakere hånd enn denne er det bedre å melde en farge og høre etter om makker kan holde meldingene åpnet. Et 2-grandsvar, spesielt etter åpning i tredje hånd, er ikke noen velkommen melding fordi kontrakten er så usikker. Åpneren kan nok ikke finne på noe annet enn å passe med en svak åpning. Man må huske på at en enkel fargemelding fra svarhånden kan være ganske sterk selv om han har passet først, f. eks. noe slikt

♠ K, kn, 10, 8, 5 ♥ K, 4, 3 ♦ 7, 2 ♣ D, kn, 8

Svarhåndens gjenmelding

Det er en stor forskjell mellom svarhåndens pass når mellomhånden har meldt og når han har passet. Svarhånden avgir en "elskværdighetsmelding" for å holde meldingene åpne og viser ofte så litet som 1 HS. Derfor benekter en passmelding dette honnørstikket. For å melde etter at mellomhånden har kastet inn en melding kreves 1½ HS, men en passmelding benekter ikke alltid at denne styrken er til stede (skjønt åpneren for sikkerhets skyld må være forberedt på at svarhånden er blank).

Etter meldingene

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	pass	2 ♦
2 ♥	3 ♦		

han Nord løfte til 3 hjerter selv uten honnørstyrke, hvis han har en bra fordeling. Han kan løfte til 3 hjerter selv når han har passet tidligere med 1 HS eller noe mer. Nord skal altså melde 3 hjerter med begge disse hendene:

♠ 6,3 ♥ 10,8,5,4 ♦ 7,6,5 ♣ D, kn, 8,3

eller

♠ 9,5,3 ♥ K, D, 2 ♦ 9,8,5,3 ♣ 6,4,2

Syd kan ikke vente seg noe hos makker, for da skulle Nord ha meldt 2 hjerter i første melderunde.

Hvis man har passet av åpningsmeldingen — hva enten det er 1 trekk i farge eller 1 grand, kan man komme inn i meldingene senere uten å behøve å risikere at meldingene viser større styrke enn hånden har.

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠			
eller 1 gr	pass	pass	2 ♦
pass	pass	2 ♥	

Nord har

♠ 6 ♥ D, kn, 10, 8, 5 ♦ 10, 8, 7 ♣ kn, 9, 6, 3

Hvis åpneren kommer igjen med en opplysende dobling, skal svarhånden hoppmelde hvis han har maksimum for sin passmelding i første runde.

Man kan altså hoppmelde med en hånd som tilsynelatende er ganske svak, men man må ikke se bort fra hvor svak hånden kunne ha vært, når man tar den tidligere passmeldingen i betraktning.

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	pass	1 ♥
D	pass	?	

Den svakeste meldingen Nord kan avgir er 2 ruter (som han kan melde med en verdiløs hånd med tre eller fire små ruter)

♠ 8,5 ♥ 7,6,4,2 ♦ 9,6,4 ♣ kn,7,6,3

Da svaret 2 ruter kan være så svakt, berettiger en hyggeligere hånd til en hoppmelding til 3 ruter eller en hoppmelding i en annen farge.

♠ 8,6 ♥ K, kn, 3 ♦ 10, 8, 7, 6 ♣ 9, 8, 6, 3

Her melder man 3 ruter.

♠ D, 10, 9, 6, 4 ♥ 8, 5, 3 ♦ 9, 2 ♣ kn, 6, 5

Her må man nøye seg med 1 spar, men med

♠ D, 10, 9, 6, 4 ♥ 7 ♦ 8, 6, 4 ♣ D, 9, 5, 3

bør man hoppmelde til 2 spar.

Hvis svarhånden ikke kunne melde frivillig i første melderunde (etter at mellomhånden har meldt) viser en hoppmelding etter makkers opplysende dobling at man har ca. 1—1½ HS.

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	2 ♦	pass	pass
D	pass	?	

Nord skal først og framst overveie om han ikke kan endre den opplysende doblingen til en straffedobbling ved å passe. Men følgende hånd passer han selvfølgelig:

♠ 6 ♥ E, 7, 3 ♦ kn, 8, 5, 4 ♣ D, 10, 7, 6, 3

Hvis svarhånden ikke kan straffepasse, tar han ut følgende måte:

♠ 8,6,2 ♥ 7,5,2 ♦ 9,4,3 ♣ 7,6,5,2

Svaret blir her 2 spar.

♠ D, 8, 5 ♥ K, 6, 3 ♦ 9, 4, 3 ♣ 7, 6, 5, 2

Også her skal det meldes 2 spar.

♠ 8,6 ♥ K, 9, 8, 6, 5, 2 ♦ 7, 3 ♣ kn, 5, 4

Svarhånden melder 2 hjerter.

♠ 10, 9, 6, 5, 4 ♥ D, 6, 4, 3 ♦ 2 ♣ 7, 6, 5

Her bør det hoppmeldes til 3 spar. Når åpneren kommer igjen med en styrkevisende melding (f. eks. hopp i ny farge eller en ny farge på 3-trinet),

— Her har vi en god bridgehåndbok.

skal svarhånden etter en tidligere passmelding støtte eller melde med den aller minste unnskyldning for å melde.

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	pass	2 ♣
2 ♠	pass	?	

Nord skal løfte til 3 spar med

♠ 10, 7, 6, 3 ♥ K, 6, 5 ♦ 9, 4 ♣ 8, 6, 3, 2

En hoppmelding i ny farge fra åpneren oppfordrer makker til å melde på nesten ingenting:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	pass	1 ♠
3 ♣	pass	?	

Hvis Nord passer, betyr det at han har noe i denne retningen:

♠ 8,6,5,3 ♥ 7,6 ♦ D,8,5,4 ♣ 9,6,3

Nord skal melde selv om han ikke har mer enn

♠ 9,6,5 ♥ 10,7,3 ♦ D,8,5,4 ♣ 9,6,3

Her blir meldingen 3 hjerter. Med ♠ 9,6 ♥ 10,7,6,3 ♦ D, kn, 7, 6 ♣ 8, 5, 2

skal Nord melde 4 hjerter, og med ♠ 9,6 ♥ 7,3 ♦ K, 8, 7, 5, 3 ♣ kn, 6, 4, 2 heter meldingen 4 kløver.

Straffedobling av lave kontrakter

Rolf Bøe

Under Europamesterskapet i København hendte det rett som det var at et par spilte en doblett kontrakt på 1 eller 2 trekk og gikk et par beters, mens deres lagkamerater ved det andre bordet fikk hjem en utgang, som ga langt flere poeng. Ja til og med slemmer ble vunnet. I farten husker jeg tre slike tilfelle, ett i kampen mellom Sverige og Norge, ett i kampen mellom Holland og Norge, og ett i kampen mellom Sverige og Holland.

En del av spillene har gått sin runde gjennom verdenspressen etterpå, og det er sagt mange bitre ord om disse lave straffedoblingene. Jeg tror ikke kritikerne har rett, men det er jo klart at det må være noe galt med den måten enkelte eksperter anvender de lave straffedoblingene på, når motparten gang på gang trekker fordeler av dem.

For å ta et eksempel kan vi jo begynne med spillet mellom Holland og Sverige.

♠ 6, 2			
♥ kn, 9, 7, 4, 2			
♦ 10, 3			
♣ 10, 9, 8, 6			
♠ E, kn, 5	N	♠ K, 10, 9, 7, 3	
♥ kn, 10, 8, 5	V	♥ E, K	
♦ E, 8, 6, 2	O	♦ 4	
♣ 5, 3	S	♣ E, K, kn, 7, 4	
♠ D, 8, 4			
♥ 6, 3			
♦ K, D, kn, 9, 7, 5			
♣ kn, 2			

Nord gir, alle i faresonen.

Svenskene meldte seg opp til 6 spar som Øst—Vest, og hadde ingen vanskelighet med å sikre seg kontrakten. Hvor hollenderne satt Øst—Vest gikk meldingene helt annerledes:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	1 ♣	1 ♦	D

Resultat 2 bet. Netto + 930 til Sverige.

Etter min mening er det ikke noe galt med selve straffedoblingen, men med den måten den blir anvendt på. Det hender så ofte at motparten må ta visse sjanser for å kaste seg inn i meldingsforløpet, for å få fortalt om sin styrke

til makker, og for å få stukket en liten pinne i hjulet for motstanderne. Selv om overmeldingen er aldri så meget i overensstemmelse med Culbertsons 2 og 3 regel, kan det hende han har fru Fortuna mot seg, slik at det blir en dyr affære. Ta f. eks. en hånd som denne:

♠ D, kn, 3 ♥ 7 ♦ E, K, kn, 7, 5, 4 ♣ K, kn, 2

Her skulle det normalt ikke være noen risiko å melde 2 ruter over motpartens sparåpning. Men sett makker med en singelton i ruter, og helt blank forøvrig, så må meldereren kunne trolle for å slippe fra historien med mindre enn 3—4 beters.

Hvis soneforholdene ikke er spesielt ugunstige, det vil si De i faresonen og motparten utenfor, vil De alltid tjene på å ta 3—4 doblede beters på motparten, spesielt i et spill som dette, hvor det neppe kan være slem i kortene.

Det skulle derfor bare mangle at De innrettet meldesystemet Deres slik at De ikke utnyttet de sjansene De får når kortene sitter galt for motstanderne. De kan være sikker på at De blir doblett når De kommer i denne situasjonen, og da er det godt å ta med de poengene som motparten vil spendere på Dem også.

Men hvilke hender skal man da doble på? Skal man forlange en lang trumf-farge? Nepe. For det første vil det forekomme svært sjelden at trumfstyrken er så konsentrert på 2 hender som den da må være, og for det andre vil de andre fargene også sitte skjært i et slikt tilfelle. Det vil igjen si at det kanskje finnes en farge som passer motparten langt bedre, og som De kanskje ikke kan doble. Resultatet av hele affæren blir da at De har hjulpet motparten fram til en kontrakt som de kanskje ikke ville ha funnet på egen hånd, og det er ikke morsomt.

Det vil selvfølgelig ikke si at De ikke skal doble når De er lang i trumf, hvis forholdene for øvrig ligger til rette for en dobling. Men det er ikke denne korttypen som først og framst egner seg for en straffedobling av en lav kontrakt.

I spill som disse vil De som regel være nødt til å ta flere stikk enn motparten, for at det skal bli vellykket. Det vil si det samme som at De er nødt til selv å spille en lav kontrakt i en farge hvor iallfall én av motspillerne er sterk. Da trenger De en overlegen honnørstyrke, men De bør også ha litt trumf hos makker. Derfor må begge spillere i åpningsparet *samarbeide* når man skal ta stilling til spørsmålet om motparten skal dobles eller om man skal spille i egen kontrakt.

Det vil igjen si at doblingen må være *valgfri*, det må ikke være noen *ordre* til makker om å la doblingen stå, men et *forslag*. Hvis åpneren (doblerens makker) også finner det regningssvarende å doble, lar han den stå, ellers tar han den ut.

For at en dobling skal være vellykket, må man kunne få flere poeng på den enn man ville ha fått ved å spille i sin egen kontrakt. Følgelig bør ikke dobleren ha noen tilpasning til makkers farge. Da er det fort gjort å få utgang selv, og med mindre De kan ta mange bet på motparten vil det ikke lønne seg. Verdien av kortene Deres blir også svekket i motspill når De og makker tilsammen har mange kort i en farge. Det blir da få kort igjen tilovers til motparten, og det blir kanskje bare ett eneste stikk De får i denne fargen, mens De og makker tilsammen har regnet med 2—2½ HS.

Dessuten bør De ikke ha en altfor lang og sterk farge selv, da er det også utgangssjanser. Og så må De ha minst 2 HS. De kan ikke vente å få beten bare på trumfstikk, det må en viss honnørstyrke til også.

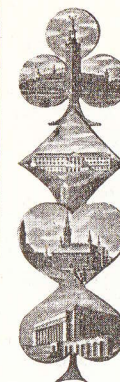
I motpartens farge må De aldri ha mindre enn 3 kort. Det kan greie seg, selv om det selvfølgelig kunne være ønskelig med flere. Men da må De ha en *stopper*, De må kunne ta stikk i fargen. Med 4 trumf eller flere er det nok at De har noe som *minner om stopper*.

Etter dette blir altså ideelhånden for en valgfri dobling etterat makker har meldt 2 ruter følgende:

♠ 5, ♥ K, 9, 6, 4 ♦ D, 8, 6, 4 ♣ E, D, 9, 2

Nå går De over bordet og tar plass som åpner. De skal nå ta stilling til spørsmålet om De skal la Deres mak-

NORDISK BRIDGE REVY

Utkommer 4 ganger om året med 48 sider i stort format.

Pris kr. 12.— pr år.

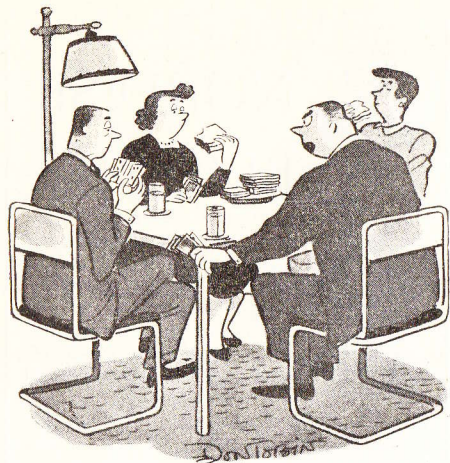
Abonnement tegnes lettest over
postgirokonto 133 45.

Eugeniegt. 1, Oslo.

kers dobling stå, eller om De skal melde videre selv. Hvis De lar doblingen stå, er det som for nevnt av den enkle grunn at De tror det er flere poeng å hale på det enn på å spille en kontrakt selv. De vet så noenlunde hva makker har — en viss lengde i trumf, ca. 2 HS, og dårlig tilpasning i Deres meldte farge.

For å la doblingen stå, bør De først og framst ha noen trumf. 2—3 småkort kan greie seg, men med en singelton eller renons bør De straks slå fra Dem tanken om dobling, og bare konsentrere Dem om den beste meldingen De kan avgi. Selvfølgelig kan det hende at makker har alle lommene fulle av trumf, men det hender langt oftere at det er blindemann som har de trumfene som er til overs etterat meldereren og dobleren har fått sine. Og det er ikke morsomt, det kan mange ganger odelegge Deres makkers trumf.

Dette med trumfen er selvfølgelig den aller viktigste tingen. Man kan nesten gå så langt som å si at alt annet er uvesentlig. Jeg sa nesten, for det er litt annet som spiller inn. Blant annet

— Jeg åpnet med 1 hjerter, du meldte 1 spar, Agnes bød Martha et stykke brød, Martha sa for en deilig ost, jeg sa 2 hjerter, og så er det deg!

må De ha Deres honnørstyrke i orden, makker har regnet med ca. 3 HS hos Dem, og hvis De ikke har det kan det hende at dobleren til og med får sin kontrakt.

Hvis De tar doblingen ut, så er det av en av disse to grunnene: Enten fordi De tror at dobleren vil få sin kontrakt, eller fordi De tror at De har en bedre kontrakt selv. La oss f. eks. si De har åpnet med 1 spar på

♠ K, kn, 10, 9, 5, 3 ♥ E, 9, 7, 5 ♦ 4 ♣ 8, 5

Og så melder nestemann 2 ruter, som Deres makker dobler.

Jeg holder med Dem i at De åpner, men hvis De lar doblingen stå er De ikke min yndlingspartner. Hvis De og jeg spiller sammen, og jeg har doblet, så regner jeg som før nevnt med iallfall ca. 3 stikk hos Dem. Hvor har De disse 3 stikkene hen — i ruterkontrakt? Nei, De skal ta ut, fordi det er stor fare for at melderer går hjem i en dobbeltkontrakt. Og her har De enda en grunn til å ta ut, De har en brukbar annenfarge. De skal huske på at jeg sannsynligvis har styrke i hjerter, det var jo en av betingelsene at jeg skulle være kort i Deres første farge, ha 3—4 trumf og ikke noen særlig sterk farge selv. Jeg må da nødvendigvis ha noen hjerter.

De skal altså ta ut med 2 hjerter. Men

sett nå at De har en sterkere hånd, nemlig:

♠ E, kn, 8, 6, 5 ♥ E, K, 10, 9, 4 ♦ — ♣ K, 10, 5

Meldingsforløpet er fremdeles det samme, inntil De skal ta standpunkt til doblingen.

Nå skal De også ta doblingen ut. Først og framst er det sjanser for at 2 ruter kan gå hjem, skjønt det er mindre sannsynlig på grunn av vår overlegne honnørstyrke. Men selv om motparten skulle gå en bet eller to er det dårlig erstatning for oss. Utgangen må jo henge i luften, og det kan til og med være sjanser til slem. Men hva skal De melde? 2 hjerter? Nepe. Det kan ikke være riktig å presentere begge de to hendene Deres med den samme meldingen. I det ene tilfelle har De ikke mer enn 2 HS, i det andre oppvarter De med 2 femkortfarger, renons i ruter og bortimot 4 HS. Hvis jeg har

♠ 6 ♥ D, 8, 5 ♦ K, 10, 7, 5 ♣ E, kn, 9, 4, 2

vil jeg sannsynligvis passe på 2 hjerter. Det kan være bra med den første hånden Deres, men med den andre er kanskje en sikker slem gått tapt.

Que faire? De skal hoppmelde til 3 hjerter. Da forstår jeg tydelig at grunnen til at doblingen er tatt ut er at De er sikker på at vi har et bedre spill selv.

Det var selvfølgelig det hollenderen på Østs plass skulle ha gjort i det spillet jeg startet artikkelen med. Han skulle ikke latt 1 dobbelt ruter stå, men hoppmeldt i 2 spar. Da ville meldingene ha gått f. eks. slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	1 ♣	1 ♦	D
pass	2 ♠	pass	3 ♠
pass	4 ♣?	pass	4 ♠
pass	5 ♣?	pass	5 ♦ ¹⁾
pass	5 gr?	pass	6 ♥ ²⁾
pass	6 ♠		

Kanskje litt hardt å tenke på en syver, men la det passere. Poenget er at paret havner i 6 spar.

¹⁾ Ved gjentatt spørremelding skal man med tredje kontroll i spørrefargen og 2 ess vise den laveste essfargen.

²⁾ Viser én av de 3 høyeste honnørene i trumf. Som jeg spiller skal det være ess eller konge, damen vises ved 6 ruter, men oppfatningen er forskjellig her.

Logikk og inspirasjon

R. Halle

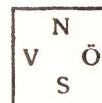
Den perfekte bridgespilleren er et begrep som bare forekommer på papiret. Han har aldri levet, og kommer heller ikke til å leve.

Selve bridgespillet teknikk blir naturligvis mer og mer fullkomment med årene, men den kan aldri bli perfekt den heller. Bridge er en underlig blanding av logikk og psykologi. Logikken — det spillet krever av analytisk evne — kan nok nærme seg det fullkomne. Men psykologien — aldri.

Et par spill kan illustrere dette:

♠ 10
♥ K, D, kn, 9, 7, 4
♦ E, kn, 4
♣ 9, 8, 2

♠ kn, 4
♥ E, 8, 3
♦ D, 7, 6, 2
♣ 7, 6, 5, 3

♠ K, D, 9, 8, 3
♥ 10, 5, 2
♦ K, 9, 3
♣ D, 4

♠ E, 7, 6, 5, 2
♥ 6
♦ 10, 8, 5
♣ E, K, kn, 10

Waldemar von Zedwitz, Amerikas beste spiller, åpnet som Nord med 1 hjerter, Øst meldte 1 spar, som Syd doblet. Vest, også han en av U. S. A:s kortgenier, passet, og Nord tok ut doblingen med 2 hjerter. Nå meldte Syd 3 grand, som ble passet rundt.

Jacoby åpnet med sparknekten, og Syd lot ham beholde stikket. Og så? Jacoby fant det drepende motspillet, som jeg går ut fra at også leseren har sett, med alle kort åpne.

Ja nettopp, han fortsatte med ruter-damen. Og nå var Syd ferdig. Intet annet kort betet kontrakten.

Det er et mesterlig motspill, men mer kald logikk enn egentlig inspirasjon. Enhver toppspiller kunne analysere seg fram til dette drepende mottrekk.

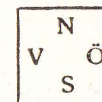
Men la oss ta et spill som dette.

Meldingene:

Nord	Syd
1 ♦	1 ♠
2 ♠	3 ♠
4 ♠	

♠ D, 7, 5
♥ 9, 7, 4
♦ E, K, kn, 4, 3
♣ E, D

♠ 6, 4
♥ D, 8, 5, 3
♦ D, 9, 2
♣ 9, 8, 6, 5

♠ K, kn, 2
♥ E, K, 6, 2
♦ 8, 5
♣ 7, 4, 3, 2

♠ E, 10, 9, 8, 2
♥ kn, 10
♦ 10, 7, 6
♣ K, kn, 10

Utspillet fra Vest ble hjerter 3. Poenget?

Hvis De ennå ikke har funnet løsningen, skal vi stille spørsmålet på en annen måte: Syd gikk en bet tross uklanderlig spill; hvorledes tror De det gikk for seg?

Øst så straks at det ikke var andre stikk å få enn i hjerter og trumf. Etter utspillet å dømme hadde Syd bare to hjerter, følgelig måtte han forsøke å få to trumfstikk. Men hvis Syd hadde spar 10 og spar 9, hvilket var meget sannsynlig, ville han nok meget korrekt spille damen fra bordet, og det blir bare ett sparstikk for Øst—Vest.

Nå kommer den store inspirasjonen. Øst returnerte ruter 5, rett i Nord's saks.

Ja, resten forstår De selv. Syd gikk naturligvis ut fra at ruten var en singleton, og at det var om å gjøre å hindre stjeling. Derfor spilte han spar-esset og en spar mot damen, og gikk bet.

Selv dette motspill forutsatte en klar analyse. Men analysen alene hadde her ikke ført til målet; resultatet av analysen ble utnyttet ved hjelp av et strålende innfall, som krevde både menneskekjennskap og fantasi.

Et slikt motspill kan bare de store kortbegavelser prestere, og selv disse bare i et særskilt lyst øyeblikk, i et kort glimt av den store inspirasjonen.

Derfor er det ingen perfekt bridgespiller, iallfall ikke idag.

BAROMETERTURNERINGER

Rolf Bøe

I Sverige bruker man delvis andre turneringsformer enn her hjemme, og én form som er meget interessant, og som vi absolut burde ta opp her hjemme, er de såkalte *barometerturneringer*, hvor mange par spiller i en pulje, og resultatene offentliggjøres etter hver runde på 2—3 spill. Det skaper en fantastisk spennende turnering, og de som har vært med på en slik er mer enn fornøyet, og vil gjerne delta igjen.

En barometerturnering krever en stor stab av assistenter, og det er temmelig meget arbeide for turneringslederen og hans stab. Men det får man finne seg i, man får ingenting for ingenting.

La oss først se på bevegelsesformen. Svenskene bruker som regel en såkalt "uendelig Howell". Startprinsippet er det samme som i Bergers system, som vi bruker i lagturneringer. Alså høyeste og laveste parnummer mot hverandre i første runde, ved bord 1, likeledes nest høyeste og nest laveste, ved bord 2, osv. Etter hver runde plasserer parene seg der hvor paret med lavere nummer satt i forrige runde. Paret med høyeste nummer sitter stille.

I turneringens enkleste form vil bytningene gå slik at alle Nord—Sydparene går et bord oppover for hver runde, og alle Øst—Vestparene et bord nedover. Når et Nord—Sydpar skal gå fra det bordet som har høyeste nummer, vrir det retning og setter seg Øst—Vest ved samme bord. På samme måte vrir Øst—Vestparene retning etterat det har sittet Øst—Vest ved bord 1, og setter seg Nord—Syd ved bord 2.

Denne enkle formen, som opprinnelig ble brukt, hadde en stor svakhet, balansen var håpløs. Man satt praktisk talt alltid på samme side som de parene som hadde nummer i nærheten av ens eget, og praktisk talt alltid på motsatt side av par med nummer langt ifra. Derfor har man senere begynt å vri retningen ved enkelte bord, slik at et par f. eks. først sitter N—S ved bord 2, så Ø—V ved bord 3, Ø—V ved bord 4, og deretter Nord—Syd igjen ved bord 5. Det er om å gjøre å få denne vridningen uregelmessig, slik at balansen blir så god som mulig. I neste nummer bringer vi en slik tabell, utarbeidet av Boforsingeniøren T. Elwin.

Denne turneringsformen kan for øvrig brukes i alle serieturneringer istedenfor våre Howellplansjer. Den har den fordel at plansjene er lettere å utarbeide. Men her i Norge har jo praktisk talt alle klubber sine Howellplansjer, og da våre plansjer, i motsetning til de svenske er balansert både for serieturnering og Howell, har dette punktet mindre interesse. I turneringer med mer enn 12 bord bør man dog alltid bruke uendelig Howell, fordi det ikke finnes trykte Howell-plansjer. Det er nok med et litet kort på hvert bord, med følgende tekst: N—S til bord 4, spiller Ø—V. Ø—V til bord 6, spiller Ø—V. Kortene bør helst være trekantet, og plasert i det ene hjørnet. Teksten bør stå slik at begge par kan lese sitt eget direktiv uten å vri seg, alså Nord—Syds direktiv leses fra Nord's retning og Øst—Vests direktiv fra Østs retning.

Og så var det spillene. Vanligvis pleier man å spille 2—3 spill i hver runde, avhengig av deltagerantallet. Disse spilles ved alle bord samtidig. Hvordan det går til? Ved hjelp av massedublring av hvert enkelt spill. Nei vent litt før De legger det helt bort og sier det er et håpløst arbeide. Det er nemlig system i dubleringen også.

De anskaffer et par kasser med 4 hyller. Ved hjelp av lange spiker lager De skillevegger, slik at det blir 13 rum i hver hylle. Så sorterer De alle de kortstokkene De skal bruke, og legger alle sparesene til venstre på øverste hylle. I neste rum kommer alle sparkongene, deretter alle spardamene osv.

Min kone trenger ikke bridgeundervisning, Petterson.

— Protester ikke, du er en ordentlig kortokse.

På neste hylle kommer hjerterne på samme måte, så ruterne, og til slutt kløverne på laveste hylle.

Hvis De har et par slike kasser kan 2 mann arbeide samtidig. Det er heller ikke så dumt å gjøre kassene dobbelte, slik at 2 mann kan arbeide med den samme kassen, fra hver sin side.

Skal det være riktig fint, gir De alle spillene på forhånd, noterer dem ned og mangfoldiggjør dem, slik at hvert par etterpå kan få en liste med kortfordelingene. Men det greier seg også å gi et sett av hvert spill, og legge kortene ned i mapper. Siden tar man fram en og en originalmappe, og begynner med å ta ut Nord's hånd. Så snur man det første kortet, la oss si det er spar 5. Vi griper i det rummet hvor sparfemmerne skal være, og legger ut så mange som vi skal ha dubletter av spillet, ved siden av hverandre. Resten legges tilbake på hyllen. Neste kort er for eksempel ruter dame. Operasjonen gjentas, vi tar ut en del kort av ruterdames hylle, og legger én ruterdame oppå hver spar 5. Slik fortsetter vi til vi har gått gjennom alle Nord's kort. Vi har da mange sett av Nord's hånd liggende foran oss, og putter et sett i hver kortmappe. Så fortsetter vi med Østs hånd, deretter tar vi Syds og tilslutt Vests hånd, og så har vi hele raden av dubletter liggende klar i mappene.

Erfaringene viser at det er forholdsvis sjelden at et kort kommer feil i en eneste mappe. Skulle det skje er det selvfølgelig ikke annet å gjøre enn å

annullere spillet for dette bordets vedkommende. Men det hender oftere at den som dublerer griper kort fra feil rum, og da vil alle dublettene være gale. Det hører turneringslederen temmelig fort, han får protester fra alle kanter av salen, med høylydte beskjeder om at "her er 2 spardamer og ingen konge". Det er bare én ting å gjøre da også, nemlig å kunnngjøre at spillet annulleres, og at nye spill kommer ut på bordene i løpet av et minutt.

Forøvrig kan den som legger spillene lage en kontroll for å hindre dette. I Aasgaardturneringen i høst, den første norske barometerturnering, fant vi på å trekke det øverste kortet litt ut i hvert rum som var brukt i vedkommende spill. Hvis den som legger spillet da har latt Nord få spardamer istedenfor sparkonger, vil han når han siden skal dele ut spardamer se at det øverste kortet er trukket ut. Alså er spardame gitt ut før, og det er noe galt, som må undersøkes.

Under Aasgaardturneringen klarte vi å dublere hvert spill 8 ganger med en fart av under 10 minutter pr. spill, når funksjonærene hadde fått litt trening.

Når spillene kommer inn igjen etter å ha vært spilt, skal kortene tilbake i hyllene. Det gjøres enklest ved først å sortere ut fargene for en hånd. Hvis f. eks. Nord har følgende hånd i et spill

♠ K,5,4 ♥ E,D,9,3 ♦ 8,2 ♣ K,kn,9,7

vil vi ved først å sortere ut Nord's hånd fra alle dublettene få en haug med sparkonger, femmere og firere sammen. Likeledes en haug med hjerteress, damer, niere og treere, osv. På denne måten blir det forholdsvis lett å sortere tilbake.

La oss si vi spiller med 18 bord, 3 spill i runden. Vi trenger da minst 6 dubletter, helst bør det være 8, for å ha noe å gå på, slik at spillene kan sirkulere mer knirkefritt. 3 assistenter får jobben å flytte spillene rundt fra bord til bord, de får hver 6 bord å passe på. De legger f. eks. først spill nr. 1 på bord 1, nr. 2 på bord 2, nr. 3 på bord 3, nr. 1 på bord 4, osv., og siden må de passe på at spillene sirkulerer etterhvert som bordene er ferdig. Spillene har alså ingenting å gjøre med å flytte spillene, det klarer assistentene helt og holdent.

Resultatene føres på små slipper, bare ett eneste resultat på hver slipp.

Man kan således ikke føre alle 3 resultatene fra en runde på samme slipp, det vil si man kan selvfølgelig, men det gjør at utregningen blir vanskeligere. Assistentene skal samle inn slippene og levere dem til utregnerkontoret. Her sorteres alle spill for seg, så legger man slippene i et spill i rekkefølge etter Nord—Syds resultater. Utregneren legger slippene foran seg i bunker, med alle like resultat i en bunke, og noterer øverst i et hjørne hvor mange like resultater det er. På denne måten blir utregningen langt enklere og lettere, og det trengs, for det er komplisert nok likevel. Det vet sikkert alle som har strevet med store Mitchellpuljer.

Når slippene fra en runde er regnet ut, føres de inn på sammendragsskjemaet på samme måte som i en Howellturnering, og så summerer vi. Deretter skal resultatene offentliggjøres. Det skjer ved et såkalt *barometer*. Det er en svær tavle som er hengt opp på veggen i spillesalen. På tavlen finnes en hel del loddrette streker, som markerer poengene. Så inretter man et system med snorer som kan løpe vannrett, ved hjelp av øyenskruer i hver ende av tavlen. På hver snor heftes en pil. Det er like mange piler som det er deltagende par, og hver pil bærer et pars nummer. Det er også bra

å ha en pil som markerer middelscore. Etterhvert som nye og nye resultater blir regnet ut, flyttes pilene lenger bortover mot venstre, slik at enhver kan se sin egen stilling.

Det finnes også andre måter å offentliggjøre resultatene på, bl. a. ved mangfoldiggjorte lister som deles ut. Da må man ha en duplikator på utregnerkontoret, men det er selvfølgelig mulig å få. Det er utrolig hvor meget man kan få istand når man først mander seg opp til å stille krav om det.

Det skal selvsagt en god del kortstokker og kortmapper til for å få dette til å gå knirkefritt. Men man behøver selvfølgelig ikke å gi *alle* spillene på forhånd, en god del kan gis mens det spilles. Hvis man gir 6—7 runder på forhånd — før hver sesjon begynner — og har 2—3 assistenter til å stille med dubleringen, skulle man være temmelig trygg. Med 18 bord og 3 spill i runden, som vi har nevnt før, bør man også ha minst 18—21 ferdige spill. Det gir minst 18×8 kortstokker og like mange kortmapper, altså 144 av hver. Det er meget, men man må prøve å låne av hverandre. Neste gang er det jo naboklubbens tur til å låne.

Har De ennå ikke sett

NORDISK BRIDGE REVY

så har De en behagelig
overraskelse i vente

Over hele Norden har Nordisk Bridge Revy fått en enestående god mottagelse, og redaksjonen får stadig komplimenter, der uttrykk som "et vell av flott artikler", "et enestående magasin", "simpelt hen overveldene" og lignende er uttrykk som stadig går igjen. Ja det er til og med enkelte som rett og slett kaller det verdens beste.

For å kunne gi en utførlig behandling av alt stoff, og likevel stadig være varierende, kommer Nordisk Bridge Revy ut i fire storhefter pr. år. Hvert storhefte er på 48 sider, i dobbelt så stort format som Bridgejournalen.

Skulle De ikke ha lyst til å prøve et abonnement på dette flotte tidskriftet? Pris kr. 12.— pr år.

NORDISK BRIDGE REVY, Eugenieg. 1, Oslo. Postgirokonto 13345

UNGE HANSEN

Rolf Bøe

Nord kunne ikke bli klok på sin makker — unge Hansen. Han så så enfoldig og troskyldig ut, og selv om han kunne en del teori, spilte han nesten alltid etter feil side i boken. Hans opp-treden ved bridgebordet var som regel preget av usikkerhet. Det så faktisk ut som om han ventet på å få kjeft hele tiden. Meldingene hans var under all kritikk. Spilleforingen sto i samme klasse som meldingene, og Nord kunne faktisk ikke forstå hvordan iallverden han hadde fått premier sammen med en slik makker.

Så langt var alt klart og lett å forstå. Men det som gjorde det hele så komplett uforståelig var at denne helt idiotiske spilleforingen alltid skapte vanskeligheter for motstanderne. Og selv om han var kommet i en aldri så høy kontrakt på grunn av absolutt uforståelige meldinger, fantes det alltid en sjanse til å klare kontrakten.

Nei, Nord forsto absolutt ingenting. Kanskje var unge Hansen simpelt hen et geni, *et virkelig geni*, som forsto å skjule seg under en slik idiotisk maske! Det var utrolig det også, slik en enkel og enfoldig kar som han var, men hva skulle han tro? Se bare hva som hente i første runde i Norgemesterskapet, i kampen mot Nordsidens Bridgeklubbs førstelag.

De første spillene gikk så normalt som de kunne gå med unge Hansen ved bordet. Men så dukket følgende spill opp:

♠ —	—	♠ E, K, D, 10
♥ K, D, kn, 7	N	♥ E, 2
♦ K, kn, 9, 8, 3	V Ö	♦ 10, 7, 2
♣ K, 5, 4, 2	S	♣ E, 8, 7, 6
♠ 7, 6, 5, 3	<i>Unge Hansen</i>	
♥ 10, 8, 6, 5, 4, 3	♥ kn, 9, 8, 4, 2	
♦ E, 4	♥ 9	
♣ 3	♦ D, 6, 5	
	♣ D, kn, 10, 9	

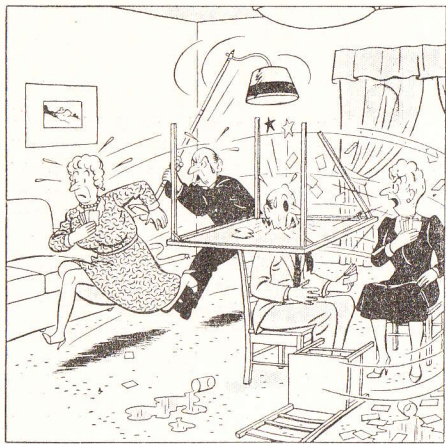
Øst ga og åpnet med 1 spar, unge Hansen passet, og Vest fant det var bra å hoppe rett i 4 spar, som ble passet rundt lett og lekende.

Unge Hansen begynte med kløverdamen. Øst stakk, stjal en kløver, og spilte spar fra bordet. Han fikk et sjokk da han oppdaget Nord's renons, men etter å ha studert sakene en stund, fant han at det enda var sjanser. Han tok spares, stjal nok en kløver, gikk hjem igjen på hjerteress og stjal sin siste kløver. Så spilte han hjerter fra bordet, Nord la knekten, og unge Hansen — han stjal med spar 4. Nord så overrasket opp, og først da oppdaget unge Hansen hva han hadde gjort. Han hadde *stjålet sin makkers stikk*. Nå skulle det bli kjeft å få. Trist at han skulle lage noe slikt i begynnelsen av kampen, nå var selvfølgelig hele aftenen ødelagt. Du verden hvor Nord ville komme til å bruke kjeft. Og så mye som denne kampen betydde. Det var jo svært litet morsomt å bli slått ut i første runde. Det var dumt av ham å stille opp og ødelegge sjansene for lagkameratene på denne måten.

Han satt lenge i sine triste tanker, men nå begynte de andre å bli utålmodige, så han ble nødt til å fortsette. Selv om han spilte aldri så bort i veggene kunne han ikke tilbringe resten av sin ungdom her ved bordet. Men hva skulle han fortsette med, spar eller ruter? Han holdt på å spille spar, for makkers styrkekast i første ruterstikk hadde han selvsagt ikke sett, og han hadde ikke særlig lyst til å spille fra ruter damen sin. Men så oppdaget han plutselig at han hadde stikk i spar også, for esset hadde gått og han hadde knekten tredje igjen.

Unge Hansen bestemte seg derfor til å spille ruter. Og nå var Øst ferdig. Han tok stikket på bordet og spilte en ruter til, men Nord hadde vett nok til å legge en liten. Unge Hansen kom inn på damen og spilte enda en ruter, og Nord fikk for kongen. Nå måtte unge Hansen få beten med sparknekten.

Straks spillet var over brøt Øst ut i en strøm lovprisninger. Grand Coup i motspill, det hadde han ikke sett tidligere. Hvis ikke unge Hansen hadde stjålet sin makkers hjerterknekt, ville han bli satt inn på et tidspunkt da han bare hadde trumf igjen, og så hadde han fått fornøyelsen av å spille opp i Østs saks, slik at spar 10 hadde gitt det siste stikket.

— Nei Oskar, jeg har gitt 100 kroner for den bridelampen.

Nord sukket. Nå var det der igjen. Unge Hansen hadde sett dypt ulykkelig ut når han stjal med spar 4. Nord var helt sikker på at det var en tabbe, og han hadde bestemt seg til å holde en ordentlig moralpreken for unge Hansen så snart spillet var over. Og så viste det seg å være et strålende motspill. Nord rystet på hodet.

Så gikk spillene normalt en stund til, inntil dette her dukket opp:

♠ 10, 9	♠ kn, 4		♠ D, 8, 7, 3, 2			
♥ kn, 9, 8, 7,	♥ D	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ö</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ö	S	♥ E, K, 10
N						
V Ö						
S						
6, 5, 2	♦ K, D, kn, 10, 8, 7, 6, 5, 2		♦ 3			
♦ 9	♣ D		♣ E, 10, 9, 8			
♣ 6, 4, 2						

Unge Hansen

♠ E, K, 6, 5
♥ 4, 3
♦ E, 4
♣ K, kn, 7, 5, 3

Øst—Vest var i faresonen, og Nord ga. Han synes det kunne passe med en liten bløff nå. Han kunne selvfølgelig åpne med en mengde ruter, men han trodde motparten skulle få større vanskneligheter hvis han åpnet med kløver. Og skulle det bløffes så skulle det gjøres til gagns. Alså 4 kløver.

Øst ble overrasket, men det var noe som sa ham at det var ugler i mosen.

Best å passe og se hvordan det utviklet seg. Alså pass.

Unge Hansen var henrykt. Han hadde mest lyst til å smelle rett i med 6 kløver, men bitter erfaring hadde lært ham at makker ikke hadde særlig honorstyrke når han åpnet med en spørremelding. Det var nok best å klare seg med 5 kløver.

Vest hadde ingenting å innvende, og Nord passet han også. Det hadde ingen hast, han kunne vente til doblingen kom. Og doblingen kom — Øst kunne ikke holde seg. Unge Hansen redoblet. 5 kløver måtte da være en enkel affære å få hjem. Men Nord turte selvfølgelig ikke å ta ansvaret for 5 redoblede kløver, han tok derfor ut med 5 ruter.

Unge Hansen lysnet. Spørremelding, noe annet kunne det selvfølgelig ikke være. Og svaret på en spørremelding kunne han — 5 grand.

Nord brummet innvendig. Det gikk jo ikke an å bløffe heller med en slik tufts som makker. Men det var vel best å passe på alt som ikke var doblet. Men Øst doblede igjen. Og unge Hansen redoblet. Han hadde jo nesten 4 HS og fem kort i makkers farge.

Med mord i blikket meldte Nord 6 ruter. Det fikk være måte på idioti. Men unge Hansen var fremdeles i en annen verden. Det kunne ikke være annet enn en gjentatt spørremelding, for å få rede på hvor essene satt. Og 6 spar var riktig svar, det var han skråsikker på.

Det var ikke langt fra at Nord hadde slengt kortene i hodet på ham. Frensene skrek han 7 RUTER. Nå måtte vel den kronidioten forstå.

Og unge Hansen forsto. Men nå opplevet han noe som han aldri hadde vært ute for før i sitt unge brideliv. 7 ruter kunne jo ikke være annet enn spørsmål etter annen kontroll i ruter. Men det eksisterte ikke noe negativt svar. Det riktige var å gjenta trumffargen, men han kunne jo ikke melde 8 kløver? Sto det noe i boken om dette?

Dette var virkelig fatalt! Hvis han enda hadde hatt ruterkongen eller en singleton, da kunne han ha svart 7 grand, men nå? For første gang i sitt brideliv hadde unge Hansen kommet ut for en situasjon der det ikke var noenting å melde idetheletatt. Hva iallverden mente Nord med dette?

Men han måtte melde. A passe på en spørremelding var vel det værste han kunne gjøre, det hadde han fått grundig innprentet. Han måtte melde

det som var nærmest 8 kløver, og det var 7 grand.

Nord holdt på å eksplodere. Hva var dette for noe tull? Bare vent til spillet ble ferdig, så skulle unge Hansen få. Nord var en dannet herre, som ikke kunne tenke seg å ta sin makker fatt under spillet.

Øst doblet igjen, og Nord skrek REDOBLER i villt sinne. Ville unge Hansen på liv og død få en ordentlig bunn så skulle Nord hjelpe ham.

Den arme Vest hadde ingen idé om hva han egentlig skulle spille ut etter alt dette tullet. Tilslutt bestemte han seg for spar 10, etter at han hadde trukket i det ene kortet etter det andre.

Unge Hansen ble som paralyisert da han fikk se bordet. Hva iallverden hadde han gjort for noe galt nå? Det forsto han ikke, men han forsto av sin makkers rasende ansikt at nå skulle det bli kjeft å få. Det var nok ham som hadde feilen, selv om han ikke forsto hvordan.

For imidlertid å gjøre en lang historie kort, unge Hansen stakk med knekten på bordet, Øst dekket med damen, og unge Hansen fikk for kongen. Så kom alle ruterne, unge Hansen, som spilte helt i transe, var heldig nok å kaste sine hjerter og kløver. Før siste ruter kom var stillingen:

♠ 4		♠ 8, 7
♥ D		♥ E
♦ 5		♦ E
♣ D		

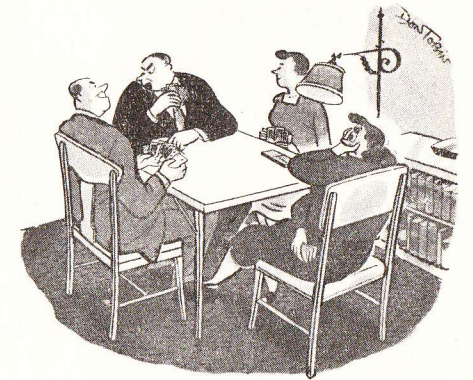
N
V Ö
S

♠ 9		♠ E, 6, 5
♥ kn, 9		♣ K
♦ 6		

Øst ble fullstendig skvist på den siste ruterne. La han en spar, ville unge Hansen få resten i spar, og hvis han la et av essene ville damen hos Nord skvise ham på ny. Han bestemte seg til slutt til å legge spar, i håp om at makker skulle ha et hold.

Nå kom et spennende øyeblikk, innen unge Hansen bestemte seg for hva han skulle gjøre. Tilslutt bestemte han seg for å legge opp. Det ble nok 2 bet, men de slapp billig fra det likevel. Tenk om motparten hadde begynt med hjerter.

Han la alså opp sine fire kort. — Jeg tar for spares, sa han. Meningen var å fortsette med å si at motparten skulle få resten, men før han kom så

— Jag redobler 7 spar. Er det meg som skal spille ut?

langt utbrøt Nord, som fullstendig hadde skiftet uttrykk i ansiktet, glederålende og begeistret:

— 7 grand redoblet, vunnet ved progressiv skvis.

Iallverden, det er jo 2 bet, tenkte unge Hansen forskrekket, men så fikk ha se Øst—Vest legge opp sine kort, og til hans store forskrekkelse sto spar 6 og spar 5. Hvorfor iallverden hadde de kastet bort sparene sine?

Nå, spillerne fra Nord siden hadde vært uheldige, men de viste at deres renommé ikke var bygget på sand i de neste spillene. Før siste spill var stillingen den at de hadde tatt igjen det meste, og unge Hansens lag ville tape hvis de ikke klarte å få det siste spillet uavgjort.

Lagkameratene ved det andre bordet var som vanlig ferdig tidligere, og de kom bort for å se på. Det siste spillet var dette:

♠ K, 9, 8		♠ kn, 6, 5, 2
♥ 4, 3, 2		♥ D, kn, 10,
♦ E, 6, 3		8, 5
♣ E, 8, 6, 2		♦ 5, 4, 2

N
V Ö
S

♠ D, 10, 7, 4		♠ E, 3
♥ 9, 7		♥ E, K, 6
♦ K, D, kn,		♦ 8, 7
10, 9		♣ K, D, kn, 10, 9, 7
♣ 5, 3		

Etter en meget eiendommelig serie meldinger, hvor Nord hadde vært altfor aggressiv, fikk unge Hansen i oppdrag å spille 7 grand igjen. Vest begynte med ruterkongen, og unge Hansen, som av

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ K, 6, 3
- ♥ 5, 2
- ♦ K, D, 9, 6, 4, 3
- ♣ kn, 7

6. Alle i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	2 ♥	pass	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ D, 10, 3
- ♥ 6
- ♦ kn, 10, 5
- ♣ K, kn, 10, 7, 6, 2

7. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	1 ♥	pass	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E, K, 10, 4, 3
- ♥ K, 6
- ♦ 7, 5, 2
- ♣ K, kn, 10

8. Alle i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♦	?		

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E, kn
- ♥ K, kn, 5, 3
- ♦ 6
- ♣ E, K, D, kn, 4, 2

9. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	2 ♦	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 6, 4
- ♥ 8
- ♦ K, kn, 8, 6, 4, 3
- ♣ D, 7, 5, 2

10. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	2 ♣	pass
5 ♣	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 7, 5, 2
- ♥ E, kn, 10
- ♦ D, 4
- ♣ E, 9, 6, 3, 2

11. Meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
2 ♦	pass	2 ♥	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 3
- ♥ E, K, 10, 5, 4
- ♦ E, D, 6, 3, 2
- ♣ kn, 4

12. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♣	pass
2 ♠	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 6, 3
- ♥ 7, 4, 2
- ♦ K, 8, 5
- ♣ E, K, kn, 6, 5

13. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 ♦	pass
3 ♣	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ 6, 4, 3
- ♥ K, 10, 7
- ♦ E, K, kn, 6, 2
- ♣ kn, 5

14. Meldingene har gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♣	pass
2 ♠	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E, 10
- ♥ 10, 7, 4
- ♦ kn, 5, 2
- ♣ E, K, 8, 6, 3

15. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	1 ♠	pass	?

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ D, 9, 6
- ♥ 7, 2
- ♦ E, K, 10, 4
- ♣ K, kn, 9, 4

16.

- ♠ 9, 7, 2
- ♥ K, 7, 5
- ♦ K, 8, 3
- ♣ E, kn, 6, 4

- ♠ kn, 6
- ♥ E, kn, 10, 9, 6, 3, 2
- ♦ E, 6
- ♣ 7, 5

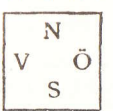
Meldingene har gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	2 ♣	2 ♦
pass	pass	2 ♥	pass
4 ♥	pass	pass	pass

Vest begynner med spar 10. Øst tar for damen og kongen, og fortsetter med esset. Hva er Syds beste spilleplan for å klare 4 hjerter?

17.

- ♠ K, 9, 7
- ♥ D, kn, 10, 7
- ♦ 10, 2
- ♣ 9, 6, 4, 3

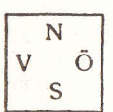

- ♠ —
- ♥ E, K, 6, 4
- ♦ E, K, D, kn, 6, 3
- ♣ E, D, kn

Syd spiller 7 hjerter, Øst har meldt spar underveis. Vest starter med spar-damen, bordets konge settes i, og Øst dekker med esset. Hvorledes skal Syd spille for å ha den beste sjansen til å klare kontrakten?

18.

- ♠ K, 10
- ♥ D, 5, 3
- ♦ K, D, 9, 7
- ♣ K, D, kn, 10

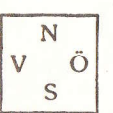
- ♠ D, kn,
- ♥ E, 10, 8, 7, 6, 2
- ♦ E, kn, 10
- ♣ E, 8

Syd spiller den noe optimistiske kontrakten 6 hjerter. Vest begynner med spares, og fortsetter med en liten kløver. Syd ser at han rimeligvis mister et trumfstikk. Hvilken sjanse har han til å unngå dette?

19.

Blindemann

- ♠ D, 9
- ♥ 10, 8, 4
- ♦ D, kn, 7, 5, 3, 2
- ♣ 5, 4

- ♠ E, kn, 8, 4, 2
- ♥ D, 9, 2
- ♦ 8, 6
- ♣ E, D, 3

Ingen i faresonen, Syd gir. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	1 ♠	pass	pass
D	pass	3 ♦	pass
3 gr			

De begynner som Vest med spar 4. Nord's nier får beholde stikket. Øst legger femmeren og Syd sekseren. Syd fortsetter med en liten hjerter fra bordet, og setter selv i knekten.

Hvorledes skal Vest planlegge motspillet?

20. Meldingene har gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	2 ♥	D	pass
pass	pass		

Hva spiller De ut som Vest?

- ♠ D, kn, 4
- ♥ K, kn, 10, 9, 8, 6
- ♦ kn, 10, 7
- ♣ 3

Eksamensprøven

Svar på spørsmålene på side 25.

1. *Pass.* Det er fristende å straffedoble, men Nord vet allerede hva Deres hånd er verdt — De har vist ham bra hold i spar og minst 2 HS. Hvis De dobler tar De avgjørelsen fra Deres makker, det betyr at De ikke ønsker å høre mer om hjerterne.

Pass 50 poeng. 4 grand 50 poeng. Dobler 25 poeng.

2. *1 grand.* De er for svak for kravmeldingen 3 hjerter. 2 spar er selvfølgelig brukbart, men De har en typisk grandfordeling, og bør derfor foretrekke denne meldingen.

3 spar 75 poeng. 1 grand 50 poeng.

3. *2 grand.* Det er ikke riktig å passe, for De har adskillig større styrke enn den første meldingen Deres viser. 3 grand er dog noe i overkant. Deres makker kan ha en minimums åpning, og han bør få sjansen til å la meldingene dø for utgang.

2 grand 100 poeng. 3 grand 25 poeng.

4. *3 grand.* Tiltross for at De har en singleton i ruter. Det var Deres makkers idé dette med grand, ikke Deres. De har allerede advart ham gjennom å vise en minimums åpning. 3 kløver er en melding som antyder at Deres hånd ikke egner seg for grand, og det gjør den faktisk.

3 grand 75 poeng. 3 kløver 50 poeng.

5. *2 grand.* Deres hånd må være verdifull i grandspill. Det er en dårligere melding å gjenta ruterfargen, idet dette viser at De ikke liker å spille grand med Deres kort.

2 grand 75 poeng. 2 ruter 50 poeng.

6. *Pass.* Vær taknemlig for at De ikke allerede er blitt straffedoblet. Gjør ikke noe som kan gi motparten den idéen at det er på tide å begynne å fyre på kull.

Pass 100.

7. *2 spar.* Utgangen henger i luften, og De må gjøre noe for å fortelle dette til makker. Det er ikke tilstrekkelig å melde 1 spar, fordi makker ikke har åpnet meldingene.

2 spar 100 poeng. 1 spar 25 poeng.

8. *Dobler.* En bedre melding enn 3 kløver. Makker kan ha 4 hjerter, og da er

det sannsynligvis den beste fargen å prøve utgangen i.

Dobler 100 poeng. 2 ruter 25 poeng.

9. *Pass.* For godt til å være sant. Å straffedoble ville være dumt, for motparten har sannsynligvis en redningsmelding et eller annet sted, f. eks. i hjerter. Hvis Deres makker da straffedobler i "bare farten" har De ingen bra melding å komme med.

Pass 75 poeng. Dobler 50 poeng.

10. *6 kløver.* Makker har gått i 5 kløver tiltross for at De, for alt han vet, kan ha bare en firekortfarge. Ruter-damen er et meget verdifullt kort, som sammen med Deres 2 ess gjør det sannsynlig at 6 kløver skal kunne spilles hjem.

6 kløver 75 poeng. Pass 50 poeng.

11. *3 hjerter.* Situasjonen bør undersøkes nærmere, det er ikke sikkert at makker har tømt seg helt ennå. Etter 3 hjerter kan han selv bestemme om han vil gå videre eller ikke.

3 hjerter 75 poeng. Pass 50 poeng.

12. *Pass.* De har ikke stort mer enn De har vist ved Deres første melding. De har ingen stopper i hjerter, ruterstopperen er heller ikke så særlig fremragende, og De har bare 2 småkort i makkers farge. Derfor er pass den beste meldingen, kortene henger ikke sammen.

Pass 100 poeng. 2 grand 25 poeng.

13. *4 hjerter.* Deres makker har vist en meget sterk hånd ved å melde ny farge på 3-trinet. Det er for svakt bare å preferere i 3 hjerter. Forøvrig kan De sikkert regne med femkortfarge hos ham, for med fire hjerter og fire kløver ville han begynt med 1 kløver, ikke med 1 hjerter.

4 hjerter 100 poeng.

14. *3 spar.* De har selv en åpningsmelding, og makker har åpnet meldingene. Det bør være utgang i kortene, hvis De kan finne den riktige kontrakten. Med 2 udekke farger bør De ikke begynne å tulle med noen grandmelding, og den eneste meldingen blir da høyning av makkers farge.

3 spar 100 poeng.

Red. har ingenting å si over eksamensprøven, men hvis De har meldt 4 spar istedenfor 3 spar, kan De ta mot 100 private poeng av ham. Med

— Snille Teodor, du får slutte å plystre. Frøken Karlsen kan jo tro vi bruker signaler.

3 HS og 2 honnører i makkers gjentatte farge synes red. det bør være opplagt at utgang skal meldes, og hvordan tror De makker kan tenke på 3 grand? Derfor skal De melde 4 spar rett inn, for å spare Deres makker for å tenke på om det skal meldes utgang eller ei. Problemredaktøren sier jo også at det bør være utgang i kortene.

15. *4 spar.* Deres hånd er verdt ca. 5 stikk, og makker har sannsynligvis like meget. 4 spar er derfor korrekt, selv om det kan være nok med 3 spar hvis Deres makker er av den optimistiske typen. Tenk ikke på å melde noen av de slette fargene.

4 spar 75 poeng. 3 spar 25 poeng. 2 spar 25 poeng.

16. Syd skal i tredje stikk kaste sin kløvertaper. Det er riktignok store sjanser for at Vest skal ha hjerterdamen, etter Østs melding å domme, men Syd bør likevel ikke risikere å stjele med hjerteress. 100 poeng. Da spillet forekom, var Øst—Vests fordeling:

♠ 10, 5	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ö</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ö		S		♠ E,K,D,8,4,3
		N									
V			Ö								
		S									
♥ D, 8, 4	♥ —										
♦ kn,10,7,5,4	♦ D, 9, 2										
♣ D, 9, 3	♣ K, 10, 8, 2										

17. Syd skal bruke Molnar Coup (reverse dummy), som gir en matematisk bedre sjanse enn å knipe i kløver. Han stjeler derfor den første sparen, og går inn på bordet på hjerteress. Deretter stjeler han en spar med hjerteress, tar for hjerterkongen, og spiller seg inn på bordet på ruter 10. Så kommer de to siste hjerterne, Syds kløver dame og knekt forsvinner, og Syds hånd står. 100 poeng.

Da spillet forekom, hadde Øst—Vest følgende kort:

♠ D, 10, 4	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ö</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ö		S		♠ E, kn, 8, 6, 5,
		N									
V			Ö								
		S									
♥ 8, 5, 3, 2	♥ 3, 2										
♦ 9, 8, 7, 4	♦ 9										
♣ K, 10	♣ 5	♣ 8, 7, 5, 2									

18. Syds eneste sjanse er at Vest har hjerterknekt singel. Han skal derfor trekke hjerterdamen fra bordet. Hvis knekten faller fra Vest er alt i orden, ellers kan De notere beten med en gang. 100 poeng.

19. Vest skal ikke stikke hjerterknekten, for ikke å gi bordet en innkomst på hjerter 10. Da spillet forekom var fordelingen følgende:

♠ D, 9	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ö</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ö		S		♠ 7, 5, 3
		N									
V			Ö								
		S									
♥ 10, 8, 4	♥ 7, 5, 3										
♦ D, kn, 7, 5, 3, 2	♦ 10, 9, 4										
♣ 5, 4	♣ kn, 10, 9, 6										

♠ K, 10, 6
♥ E, K, kn, 6
♦ E, K
♣ K, 8, 7, 2

Etter at Syd har fått beholde stikket for hjerter knekt, kan han ta for esset og kongen i ruter, og deretter fortsette med spar 10. Vest stikker med esset, og fortsetter i fargen. Nå kan Syd ikke få mer enn åtte stikk — to i spar, fire i hjerter og to i ruter. 100 poeng.

20. Den eneste sjansen Syd har er krysstjeling. De skal derfor begynne med trumf — det får ikke hjelpe om Syd får et ekstra trumfstikk. Men for sikkerhets skyld skal De begynne med kongen, det kan hende Nord har damen singel. 100 poeng.

Vi starter i dette nummeret en oppgaveturnering, under navnet "Mesterløseren". Vi gir 3 oppgaver hver gang, tilsammen blir det 30 oppgaver i løpet av året.

I hver omgang tildeles etappe-premier til de beste løserne. Hvis flere står likt vil premiene bli utdelt ved loddtrekning. Dessuten deler vi ut premier til de beste løserne gjennom hele året. Det er ingen betingelse for å delta i Mesterløserens turnering at De sender inn løsninger hver gang, men det er selvfølgelig en fordel, idet De ellers blir handicappet i konkurransen om årspremiene.

Ingen er for svak til å delta i Mesterløserens oppgaver, og ingen er for sterk. Turneringen er åpen for alle. Og vi håper å kunne gjøre oppgavene så interessante og lærerike som mulig, slik at De skal ha utbytte av å delta i vår turnering, selv om De ikke får premie.

Oppgave nr. 1

- ♠ 4
- ♥ D, 5
- ♦ 9, 7, 5, 4
- ♣ E, K, D, kn, 9, 6

- ♠ 8, 6
- ♥ E, K, 10, 7, 4
- ♦ D, 8, 6, 2
- ♣ 7, 4

Det er robberbridge. Syd spiller 4 hjerter etter følgende meldinger:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	1 ♠	2 ♥	2 ♠
pass	pass	3 ♥	pass
4 ♥			

De skal ikke kritisere meldingene. Vi vil ikke påstå at de er førsteklases, men det ble iallfall meldt slik da spillet forekom.

Vest begynte med spar 2, Øst satte i esset og spilte ruteress. Vest la ruternekten. Øst fortsatte deretter med sparknekt, og så spur vi hvordan De vil få hjem Syds kontrakt.

Oppgave nr. 2

- ♠ 7, 4, 2
- ♥ 6
- ♦ 10, 9, 5
- ♣ E, D, kn, 10, 6, 2

- ♠ K, kn, 5
- ♥ E, K, 3
- ♦ E, K, D, kn, 3
- ♣ K, 4

Det er lagkamp etter EBL-beregningen. Syd spiller 4 hjerter etter følgende meldinger:

Vest	Nord	Øst	Syd
2 ♣	3 ♣	pass	3 ♥
4 ♦	pass	pass	4 ♥

Vest har åpnet etter Halles 2 kløver. Når Nord overmelder i kløver, er det en fargevisende melding, idet Vest meldte fargen konvensjonelt.

Vest starter med ruterkongen, som Syd stjeler. Han fortsetter med hjerterdamen, Vest tar for kongen, og Øst legger spar 3.

Hvordan skal Vest fortsette?

Oppgave nr. 3

- ♠ E, 5
- ♥ E, K, 6, 5
- ♦ E, K, D, 5
- ♣ 10, 9, 4

- ♠ 8
- ♥ D, kn, 10, 9, 4, 3
- ♦ 7, 4
- ♣ E, 8, 5, 2

Det er parturnering og Syd spiller 6 hjerter. Vest har meldt kløver på veien, og starter med kløverkongen. Bordet legger kløver 4 og Øst kløver 7. Hvordan skal Syd spille?

Løsningene, som bør være merket med "Mesterløseren", sendes Rolf Bøe, Eugeniegte. 1, Oslo, innen 20. februar. I de deler av landet hvor postgangen gjør dette umulig, er det nok at løsningene sendes inn senest 14 dager etterat De har mottatt dette nummer.

Og så ønsker vi deltagerne lykke til.

I denne spalten er det meningen å gi resultater fra alle turneringer som har almen interesse, orientere om bestemmelser som er fattet av forbundsstyret og annet lignende stoff.

Vi vil be leserne hjelpe oss med å skaffe stoff til spalten, ved å sende oss korte meddelelser om hva som hender i distriktet. Det må være kortfattet, noen orienterende linjer og resultatene for de 4—5 beste par eller lag, og gjerne også hvem som var turneringsleder. Derimot har det mindre interesse om det var wienerbrød eller boller til kaffen etter turneringen.

FORBUNDSNYTT

Norsk Bridgeforbunds styre har bestemt å arrangere Norgesmesterskapet for par 1949 etter nye retningslinjer. De beste parene i krets-mesterskapene for par går videre til landsdels-semifinaler, og de beste parene her går videre til finalen, som spilles med 16 par. Grunnen til at finalen spilles med så få par er først og fremst økonomisk, og dessuten for å gjøre arrangementet lettere. Det er meningen at finalen skal ambulere mellom forskjellige byer som ligger slik til at den kan arrangeres der uten altfor store utgifter.

En av forutsetningene for planen er at det er kretsene som skal bære de økonomiske byrdene. Forbundsstyret har funnet at det av den grunn ikke kan bestemmes om en krets skal være med eller ei, derfor er alle kretser blitt tilskrevet med forespørsel om de vil delta. Tyve av landets kretser har svart et ubetinget ja, to har forholdt seg avventende, men blir sannsynligvis med, og de siste syv har enten ikke svart eller svart nei. Disse syv kretsene er imidlertid tilskrevet på nytt, og det er mulig at de endrer sin oppfatning.

To kretser danner landsdeler for seg selv, Oslo og Møre. Oslo er plasert for seg selv vesentlig fordi de omliggende kretsene frykter for at sjansen til finalplass er for liten hvis de skal spille semifinale sammen med Oslo, og Møre fordi kretsen ligger så isolert, slik at reisevanskelighetene til semifinalen blir for store.

Under forutsetning av at alle kretser deltar blir fordelingen av plassene i semifinale og finale følgende:

- A. Oslo. 4 par i finalen.
- B. Møre. 1 par i finalen.
- C. Nord-Norge. 1 par til finalen.

Til semifinalen	
Salten	4 par
Nordland og Troms	8 "
Vesterålen	2 "
Øst-Finnmark	2 "

D. Østlandet. 3 par til finalen.

Til semifinalen	
Østfold	4 par
Follo	3 "
Nedre Romerike	2 "
Øvre Romerike	2 "
Hedmark	1 "
Opland	2 "
Glåmdal	1 "
Sør-Østerdal	1 "

E. Sørlandet. 3 par til finalen.

Til semifinalen	
Buskerud	4 par
Vestfold	4 "
Ringerike og Hadeland	1 "
Grenland	3 "
Øvre Telemark	1 "
Aust-Agder	1 "
Vest-Agder	2 "

F. Vestlandet. 2 par til finalen.

Til semifinalen	
Rogaland	6 par
Bergen	6 "
Hardanger og Voss	2 "
Sogn og Fjordane	2 "

G. Trøndelag. 2 par til finalen.

Til semifinalen	
Sør-Trøndelag	8 par
Orkladal	2 "
Inntrøndelag	2 "
Namdal	2 "
Helgeland	2 "

Som De ser har navnene på landsdelene ikke stort med våre vanlige begreper å gjøre. Hønefoss f. eks. hører vel neppe til Sørlandet, selv om man ser på spørsmålet med all mulig velvilje. Men det har selvfølgelig mindre interesse. Forslaget ser slett ikke dumt ut.

Og så gjenstår det bare å gå i skarp trening for å komme til finalen.

Forbundsstyret har også begynt å se på presentasjonen til Europamesterskapet isommer. I den åpne klassen er det besluttet at det skal spilles sluttkamper mellom to lag fra Oslo, et fra Sør-Trøndelag, et fra Bergen/Rogaland og et fra Grenland/Vestfold.

I dameklassen er det startet en serieturnering mellom tolv lag, og det vinnende laget blir sannsynligvis sendt nedover.

BYKAMP STOCKHOLM—OSLO

Bykampen mellom Stockholm og Oslo skal arrangeres i Oslo 29. og 30. januar, i KNAS lokaler. Oslo stiller med sitt aller sterkeste lag, Leif Christiansen—Leif Falck-Pedersen,

Motstanderne i bykampen Stockholm—Oslo kjenner hverandre fra før. Her ser vi Oslo Leif Christiansen i kamp mot Stockholms Lilliehöök i København.

Bjørn Larsen—John Knudsen og Robert Larsen—Trygve Sommerfeldt, Stockholms lag blir årets svenske lagmestre, Wohlin—Lilliehöök og Stormgaard—Hedström. Det er et hyperfarlig lag, som våre gutter skal få det aller største bryderi med.

Tips for kampen? Ikke tale om, det våger vi oss ikke ut på. Men vi spør at det blir litt av en storkamp, rene landskampen for så vidt.

AUTORISASJON AV TURNERINGSLEDERE

Den første prøven for autorisasjon av krets-turneringsledere vil bli arrangert 18. mars, samme dag over hele landet. (Komitéen forberholder seg ret til å endre dagen.)

Interesserte kandidater vil få utførlig beskjed ved å henvende seg til sitt kretsstyre. Husk at anmeldelse må sendes kretsstyret i så god tid at den er forbundets autorisasjonskomité i hende senest 5. mars.

NORGESMESTERSKAPET FOR KLUBBER

Første runde ble spilt ferdig i desember. Blant resultatene merket vi oss at Skiens Bridgeklubb's førstelag måtte bite i gresset for Larvik Handelsstand. Til gjengjeld sørget imidlertid en annen Skiensklubb, Momp, for en ny sensasjon ved å avfeie Tønsberg Bridgeklubb med 78—49.

De fleste av storlagene var ikke i ilden denne gangen, men fra annen runde kommer alle med. Det vil bli for meget å sette opp hele kamplisten for annen runde, men vi nevner et par kamper, som kan bli meget interessante, nemlig Spartre, Bergen mot Doubleton, Bergen, Momp, Skien mot Grand Coup, Tønsberg, og Astra, Oslo mot ABC, Oslo.

Resultatene i første runde ble:

1 Nauma, Namsos—Namsos BK 2	65—61
2 Duplikatkl. 1, Steinkjer—Skogn BK	50—30
3 Mære BK—Duplikatkl. 2, Steinkjer	77—54
4 Verdal BK—K. K. 34, Steinkjer	56—43
5 Centrum, Trondheim—Orkanger BK	81—40
6 Trondhjems BK—Ranheim BK	60—56
7 Molde Duplikatkl.—Raumaknektene, Åndalsnes	66—52

8 Aalesunds Klubselskab—Grand 2, Ålesund	69—36
9 Grand 3, Ålesund—Aalesund BK	84—46
10 Kristiansunds BK 2—Honnørklubben 3, Kr.sund	56—46
11 Kristiansunds BK 3—Honnørklubben 2, Kr.sund	55—51
12 Isfjorden BK—Honnørklubben 1, Kr.sund	71—22
13 Måløy BK 2—Florø BK	57—55
14 BK av 37, Høyanger—Måløy BK 1	72—52
15 Spartre, Bergen—Bergens BK 2	62—37
16 Doubleton, Bergen—K. N. A., Bergen	62—35
17 Stavanger Handelsfor. BK—Stavanger BK 2	59—51
18 Kristiansands BK 2—Flekkjefjord BK	77—47
19 Kristiansands BK 1—Farsund BK	49—28
20 BK 1938, Kr.sand w. o. seier over Kvinesdal BK	
21 Foreningens BK, Kr.sand—Vennesla BK	54—51
22 Lillesand BK—Mandals BK	59—37
23 Grimstad BK—Risør BK 2	71—37
24 Arendals BK 2—Risør BK 1	73—19
25 Skiens BK 2—Tjølling BK	78—25
26 Porsgrunns BK—Duestiens BK, Skien	35—33
27 Grand Coup, Tønsberg—Brevik BK	40—38
28 Momp, Skien—Tønsberg BK	78—49
29 Larvik Handelsst.for. BK—Skiens BK 1	60—36
30 Larvik BK—Bøle og Borgestad BK 2	83—30
31 Bøle og Borgestad BK 1—Notodden BK 2	69—33
32 Notodden BK 1—Kongsberg BK	62—45
33 Hønefoss BK 4—Hen BK	66—18
34 Hønefoss BK 3—Jevnaker BK	66—40
35 Raufoss BK—Brandbu BK	76—58
36 Hein 46, Hamar—Lena BK	68—34
37 Eidsvoll BK—Kolbu BK	65—31
38 Brumunddal BK—Hamar BK 2	57—44
39 Stange BK 1—Gjøvik BK	82—63
40 Stange BK 2—Dal BK	45—42
41 K. N. A., Hamar—Kongsvinger BK	63—43
42 Ski BK 2—Trara BK 2	84—48
43 Assistentforen., Ås—Greåker BK	70—40
44 Nøtterøy BK—Sarpsborg BK	59—37
45 St. Olavs Klub 1, Drammen—Ra BK	70—30
46 Trara BK 1—Junior, Horten	58—54
47 Landfaldøens BK, Drammen—Horten Handelsst. F. B. K.	59—45
48 System-Klubben, Strømmen—Økonomenes BK, Oslo	82—52
49 X-klubben, Oslo—Golia BK 2, Bryn	48—33
50 Sinsen BK 3—Ski BK 1	54—48
51 Askim BK—Ullevålknektene, Oslo	43—23
52 Variant, Oslo—Ruterseks, Oslo	87—33
53 K. N. A. 2, Oslo—Oppegårdknektene	60—42
54 Hjerterknekt, Oslo—Toppscore, Oslo	78—61
55 Golia BK 3, Bryn—Vienna 2, Oslo	62—47
56 Høkkund BK—Lilleaker BK 2	60—46
57 St. Olavs Klub 2, Drammen—Hobby, Oslo	66—47
58 Singelton, Oslo—Kløverknekt 3, Oslo	58—33
59 Thor, Oslo—Blommenholm BK 2	78—32
60 Fellows, Oslo—Strømmen BK 2	70—52
61 O. H. F. 2, Oslo—Silentium, Drammen	87—32
62 Rex 2, Oslo—Strømsø BK, Drammen	98—69

63 Tofte BK—Spadilje 2, Oslo	64—48
64 Saturn, Oslo—Lørenskog BK	89—49
65 Nybyens BK, Drammen—Kontraktkl. 2, Oslo	77—50
66 Drammens Arbeiderfor. Br. kl. 2—Game, Oslo	68—58
67 Drammens BK—Bridgekamer., Oslo	53—46
68 O. H. F. 1, Oslo—Fair Play, Oslo	98—46
69 Vienna 1, Oslo—Ringerikes BK 1, Hønefoss	74—36
70 Moss BK—Duplikatklubben 2, Oslo	67—59
71 Spadilje 1, Oslo—Eidsiva, Eidsvoll	52—41
72 Mjøndalens BK—Espada 2, Oslo	58—51
73 Espada 1, Oslo—Sporveiens BK 2, Oslo	48—36
74 Jessheim BK—Njaal., Oslo	67—59
75 A. B. C., Oslo—Bonus, Oslo	69—49
76 Kontraktkl. 1, Oslo—Hønefoss BK 1	48—43
77 Frigg, Oslo—Bærum BK	50—48
78 Trumf 1, Oslo—Hønefoss BK 2	64—40
79 Kløfta BK—O. H. F. 3, Oslo	51—43
80 Foreningklubben, Oslo—Asker BK	72—44
81 Sinsen BK 2—Sporveiens BK 1, Oslo	63—39
82 Sørumsand BK—Trumf 2, Oslo	82—33
83 K. N. A. 3, Oslo—Strømmen BK 1	65—61
84 Duplikatklubben 1, Oslo—Realistenes BK, Oslo	66—39
85 Kløverknekt 2, Oslo—Stratos 2, Kolbotn	71—18
86 Norrøna, Strømmen—Lilleaker BK 1	51—32
87 Gubbelaget i B. U. L., Oslo—Kløverdame, Oslo	66—52
88 De 4 Ess, Oslo—Lillestrøm BK	77—54
89 B. F. S., Oslo—Ringerikes BK 2, Hønefoss	62—39
90 Forsikringsfunksj. BK, Oslo—Stratos 1, Kolbotn	85—28
91 Faresonen, Oslo—Oppegård BK	63—44

SENSASJON I ANNEN RUNDE I NORGESMESTERSKAPET

Vi har foreløpig bare resultatene fra et par av kampene i Norgesmesterskapets annen runde. Men til gjengjeld har vi en virkelig knallsensasjon — fjolårets Norgesmestre — Sinsen Bridgeklubb's førstelag — gikk nedover med 70 mot 50 poeng mot Faresonen, Oslo.

Sinsen stilte et faretruende sterkt lag, Bjørn Larsen, John Knudsen, Gunnar Haugen — alle tre Norgesmestre fra ifjor — pluss Sinsens nyerhvervelse Jens Magnussen, som jo heller ikke er noen smågutt.

Forsvrig kan vi fortelle at Kristiansands Bridgeklubb's annetlag slo Stavanger Bridgeklubb's førstelag, og Grand Coup tok revansje for Tønsberg over Skiensklubben Momp.

Vi skal komme tilbake med fullstendig resultat for annen runde i neste nummer.

Sverige

Årets svenske mesterskap for firemannslag ble vunnet overlegent av Stockholmslaget Stormgaard—Hedström og Lilliehöök—Wohlin, etter at noen av de værste konkurrentene var blitt slått ut før finalen. Laget vant alle sine kamper med klar margin, og lenge før turneringen var over ble det klart at det

Et middels camp

— Hvem var det som spilte ut spekepølsen?

ikke kunne tape, selv om det bare holdt i kortene på slutten. Nummer 2 ble et lag fra Malmö Bridgeklubb, nummer 3 et lag fra Upsala bridgesällskap, og nummer 4 et damelag fra Stockholm.

Midt i februar spilles en meget interessant turnering i Mjølby, som ligger på veien mellom Stockholm og Göteborg. Her får deltagerne lov til å melde på den måten de selv ønsker, og holde meldesystemet skjult for motparten, slik som foreslått i Nordisk Bridge Revy. Turneringen vil vise om idéen fører til sirkus, eller om det virkelig er den rette veien å slå inn på.

Belgia

Det belgiske mesterskapet for par ble vunnet av vår kjenning fra Europamesterskapet de Hemricourt, med Finckestein som makker. Paret fikk 84 poeng mer enn nummer to, Heraly—Gillieaux.

Fair play

I Sverige diskuterer man for øyeblikket et fair-play-spørsmål som kan ha stor interesse for oss også. I en Stockholmsturnering spilte et Nord—Sydpar 4 spar og fikk 6 trekk, men på en eller annen måte ble det bare notert 5 trekk og +650 på slippet.

Nord oppdagte feilen like etter siste runde, og henvendte seg til turneringslederen. Han fikk beskjed om at han måtte henvende seg til motstanderne. Vel, Nord og Syd fikk fatt i den ene

motspilleren, men da denne hørte hva det dreiet seg om ble han unnvikende og "kunne ikke huske spillet" og "måtte konferere med makker" osv. Og hans makker hadde fullkomment hukommelsestap — det var såvidt han husket at han idetheletatt hadde sett Nord—Syd-paret ved bridgebordet.

Tilfellet er desværre ikke helt ukjent i Norge heller, og det kan ha sin interesse å se hva det blir foreslått som botemiddel i Sverige. Turneringslederen bør ta begge parene for seg, og forlange en fullstendig rekonstruksjon av spillet. Hvis den parten som vil tape på at resultatet blir rettet kan komme med en fullstendig og klar redegjørelse for spillets gang, er det ingenting mer å gjøre. Men "husker ikke", og "vet ikke" og liknende vage innvendinger bør ikke godtas, da bør turneringslederen ganske enkelt rette resultatet etter det andre parets påstand.

Vi kan være enig med svenskene i at det trengs å ruske opp i denne mentaliteten. Det er unfair i høyeste grad dette med "husker ikke" og "vet ikke" når man så utmerket godt vet at motparten har rett. Og vi er gjerne med på å gå så langt som til å rette resultatet, vel og merke hvis det er rutinerte spillere det dreier seg om. Men det hender ofte at urutinerte spillere ikke husker alle spillene som er spilt en aften, så der bør man være litt forsiktigere.

I alle tilfelle synes vi ikke turneringslederen uten videre bør ta "husker ikke" og "vet ikke" for god fisk, men sette igang et kryssforhør.

Løsning til månedens problem

Syd kommer inn på kløveress. Han tar for esset i hjerter og ruter, og stjeler ruterto på bordet. Så følger kløverkongen, Syd kaster hjerterkongen. Deretter kommer liten hjerter, som Syd stjeler. Han tar deretter for spaderdamen og spiller nok en trumf, Nord kommer inn, og så kommer enda en hjerterstjeling. Deretter settes Nord inn på trumf, og resten står.

Husk

å stokke kortene godt hvis De som turneringsleder skal gi spillene på forhånd. Ikke under noen omstendigheter er det forsvarlig å gi mer enn ett kort om gangen. Resultatet blir bare en rekke hender med skjev fordeling.

Brev fra leserne

I denne spalten tar vi inn alle brev som har aktuell interesse, enten det dreier seg om spørsmål som man vil ha svar på, eller man bare ønsker å gi uttrykk for sin personlige mening om et eller annet. Vi kan imidlertid ikke love alltid å ta inn brevet i første nummer, det kommer an på hvor meget spalteplass vi får til disposisjon.

Selvfølger det ikke ennå kommet noen spørsmål til Bridgejournalens redaksjon, men vi starter idag med et spørsmål som er sendt redaktøren personlig, og da det har aktuell interesse kan det være en passende start for spalten.

Fair eller fusk

I en klubbturnering forekom forleden følgende spill. Da det har vært delte meninger om meldingsforløpet, ville vi gjerne høre Deres mening om Nord—Syds meldinger kan ansees for å være unfair.

♠ D, 9, 5, 3, 2	♠ 10, 7
♥ D, kn, 9, 4	♥ K, 10, 7, 3
♦ —	♦ kn, 9, 8, 3
♣ E, K, 9, 3	♣ kn, 7, 5

♠ E, K, kn	♠ N	♠ 8, 6, 4
♥ E, 2	♥ V	♥ 8, 6, 4
♦ K, D, 10, 7, 6	♥ Ö	♦ E, 5, 4, 2
♣ D, 6, 4	♥ S	♣ 10, 8, 2

Meldingene gikk (Ingen i faresonen):

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 gr	D
pass	2 ♦	pass	2 gr
pass	pass	pass	

Syd kan selvfølgelig åpne med 1 grand så meget han vil på disse kortene, men det mystiske er at Nord passer hele tiden, tiltross for at han har en fullt lovlig åpningshånd. Det ser iallfall ut for oss som om det foreligger en privat avtale mellom Nord og Syd om at en grandåpning i tredjehånd skal vise svakhet. Men vi er taknemlig for å høre Deres mening om spørsmålet.

B. R.

Det er ikke et spørsmål som det er så lett å svare på i farten, det beste man faktisk kan si er "jaså". Hvis pa-

ret hevder at det ikke har noen privat avtale, kan man ikke straffe dem for fusk. Det ville blitt en helt annen historie om Vest hadde passet, og Nord likevel hadde passet han også. Men som saken er kan Nord godt begynne å telle opp honnørstyrken, og finne ut at det er noe som ikke stemmer. Det er ikke oppgitt om Nord—Syd har meddelt at de bruker sterk eller svak grand, men Syd må iallfall ha minst 3½ HS for at hans melding skal være ærlig. Og Vest må ha minst det samme for å kunne doble 1 grand. Det gir minst en sum av 7 HS på Syds og Vests hånd, og selv om vi trekker fra litt på grunn av muligheten av at en av dem har tøyet seg, blir det iallfall minst 6½ HS igjen. Hvis vi så legger til Nords 3 HS (Culbertson 1941) finner vi at det på de tre hender blir noe slikt som 9½ til 10 HS som minimum. Så mange honnørstikk pleier det ikke å være i kortstokken, det er derfor ikke noe å si på at Nord mistenker en av de andre spillerne for å svindle. Spørsmålet er bare hvem det er. Og så lenge han ikke vet om det er makker som har svindlet, er det ingenting å si på at Nord passer for å undersøke saken nærmere.

Når meldingene kommer til Nord igjen, har han all mulig grunn til å tro at det er Syd som har vært ute med en bløff. Vest har fortsatt med 2 grand etter doblingen, og det ville vært et halsbrekkende foretagende hvis han var ute og svindlet. Følgelig er det rimelig grunn til å tro at Syd har svindlet, og da har Nord lov til å passe. Det er ham som har avslørt svindelten, og ikke motstanderne. Hvis det hadde vært omvendt kan De være sikker på at Øst—Vest hadde forstått å dra nytte av det.

En annen sak er at Øst—Vest har vært altfor snille mot Nord—Syd. En slik grandmelding på ingenting, uten en skikkelig fluktfarge, kan være en meget farlig historie selv utenfor faresonen. Hvis Vest passer vil Nord komme med en kraftig melding i neste melde-runde, og så slår doblingen ned som et lyn.

Og hvis Vest ikke vil risikere at meldingen blir passet rundt, kan han jo doble, men da bør Øst la doblingen stå. En dobling av en grandmelding er jo 99 % straffedobling, den skal ikke tas ut med mindre Øst har en femkortfarge og praktisk talt ingen honnørstyrke. Her ville en pass sannsynligvis ha ført til at motparten hadde havnet i 2 spar, men da er bløffen blitt avslørt, og Øst

—Vest har full anledning til å gå i utgang.

Hvis man bruker denne taktikken er det nok ikke lenge før man slutter å bløffåpne med 1 grand på Syds hånd.

R.E.D.

Når man legger opp

Får jeg lov til å spørre Dem om følgende: I et spill hvor hjerterfargen var fordelt slik:

♥ 5, 3	♠ N	♥ kn, 9, 7, 4
♥ 8, 2	♥ V	♥ S
	♠ Ö	
	♠ S	
		♥ E, K, D, 10, 6

la Syd opp kortene og forlangte resten. Øst reiste innvending og påsto han måtte få for hjerterknekten. "Den kniper jeg", sa Syd. Turneringslederen ble tilkalt, og Syd støttet sitt krav med en bemerkning i lovene om at spilleren har rett til å forklare seg for turneringslederen. Er det riktig at Syd har rett til å ta hjerterfinessen?

O. H.

Nei, Syd har ikke lov til å ta hjerterfinessen.

Lovene er litt uklare på dette punktet — det blir bedre når de nye lovene kommer — men foreløbig må vi holde oss til de gamle. Men lovens änd er sier klar, og den sier at en spiller ikke skal ha noen fordel av å legge opp. Derfor må Syd i dette tilfelle nevne at han tar hjerterfinessen i samme øyeblikk han legger opp. Bare noen sekunders nølen er for sent, for da kan han allerede ha sett av motpartens minespill eller bemerkninger at det er en fordeling av kortene som gjør at det må spilles ekstraordinært.

For noen år siden leste jeg om et spill hvor Syd hadde lagt opp. Han hade bl. a. E, kn femte igjen i kløver på egen hånd, og K, 10 femte på bordet. "Hvordan spiller De?" sa Vest. "Jeg tar kløverfinessen gjennom Dem", svarte Syd kjapt. Og det ble god tatt av turneringslederen.

Hadde det vært meg som var turneringsleder var det aldri blitt godkjent, for det er et tydelig brud på lovens änd. Det er ingen som vet om Syd ville tatt esset eller kongen først i kløver hvis spillet var gått normalt, og enhver tvil skal komme motparten til gode. At Syd var kjapp nok til å forstå at Vest hadde damen tredje var en sak for seg, men det skal han ikke belønnes for.

Godtar man en slik fremgangsmåte blir resultatet at mange spillere rett og slett legger opp når de er i tvil om hvordan en farge skal behandles, motpartens minespill eller bemerkninger forteller sikkert hva som bør gjøres. Derfor er regelen om at enhver forklaring som ikke kommer momentant — i samme øyeblikk Syd legger opp — ikke skal gjelde så ypperlig.

En annen sak er hvis Syd med sikkerhet kan finne fordelingen ved normal spillemåte.